மனிதனைத் தேடுகிறேன்

கவியரசு

முடியரசன்

மனிதனைத் தேடுகிறேன்

கவியரசு

முடியரசன்

வெளியீடு :

தமிழ்ப்பாசறை

79. தெற்கு நரசிம்மபுரம்

கருவூர் - 639001

★ மனிதனைத் தேடுகிறேன்

கவியரசு முடியரசன்
பிறப்பு : 7 — 10 — 1920
காந்திபுரம்-மூன்றாம் வீதி
காரைக்குடி - 623 001.

முதற் பதிப்பு : ஜூன் 1986

விலை ; உருவா ; 8—00

மீனாட்சி அச்சகம், அரவக்குறிச்சி - 639 201.

பொழுது புலரட்டும்.

மக்கள், எண்ணிக்கையில் பெருகினர். பண்பாட்டில் அருகினர். உருவத்தாற் பொலிவு பெற்றனர்; உள்ளத்தால் நலிவு பெற்றுள்ளனர். உருவமும், உறுப்புகளும் வலிவும் பொலிவும் பெற்று விளங்குவதால் மட்டும் மக்கள் என்னும் பெயர் வாய்த்துவிடுவதில்லை. உள்ளத்தால் - உயரிய பண்பால் - ஒழுகும் நெறியால் மக்கள் என்று சான்றோரால் அழைக்கப் பெறுவர். "உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே" என்றுதான் தொல்காப்பியம் பேசுகிறது.

இன்றைய உலகில், அரசியலாயினும் சரி, ஆலயம் ஆயினும் சரி, கல்வி நிலையமாயினும் சரி, கடைத்தெருவாயினும் சரி—எதனை நோக்கினும் துறைதோறும் துறைதோறும் பண்பாடு குறைந்து வருகிறது. நல்லவர் உள்ளம் எலாம் நலிந்துருகும் வண்ணம் தீமைகள் மலிந்துவிட்டன. பண்பாட்டுக் குறைவு ஒரு நாகரிகமாகவே மாறி வருகிறது. ஆடவராயினும் மகளிராயினும், சிறியராயினும் பெரியராயினும், கற்றாராயினும் கல்லாராயினும், எவராயினும், விதிவிலக்கின்றி எவர்மாட்டும் இக்குறைபாடு இரண்டறக் கலந்து பரவி நிற்கிறது. 'நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலைகெட்ட மாந்தரை நினைந்துவிட்டால்' என்று புலம்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்நிலை சூழ்வதற்குப் பலப்பல காரணியங்கள் இருப்பினும் நாம் சிறிதுங் கவலை கொள்ளாது மக்களைப் பெருக்கி வருவதும் ஒரு தலையாய காரணியமாகும். மக்கட் பெருக்கமே பண்பாடு குன்றுவதற்கு அடிப்படைக்காரணிய மாகும் என்பது என் எண்ணம். பெருகிவரும் மக்களுக்கேற்பப்

பொருட் பெருக்கம் ஏற்படவில்லை, அப் பெருந்தொகை யினர் வாழ்ந்தாகவேண்டும். எதைச் செய்தேனும் எப்படி யேனும் வாழ்ந்து தீரவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு ஆளாகி விட்டனர். அதனால் பொருள் ஒன்றுதான் குறிக்கோளே தவிர அது வரும் வழியைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளவோ சிந்திக்கவோ அவர்களுக்கு நேரமில்லை.

ஆகவே பண்பாடு பற்றிக் கவலைப்படாமல், நாடோறும் மக்களைப் பெருக்கிக் கொண்டேயிருக்கும் குமுகாயம், கண்ணை மூடிக்கொண்டுதான் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. பயணஞ் செய்யும் வழியில் ஆழங்காண இயலாத பெரும் பள்ளம் இருப்பதை உணர்ந்தோர் சிவப்பு விளக்கைக் காட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். எனினும் விழித்துப் பார்க்காமல் வேகமாக நடைபோட்டுக் கொண்டுதான் செல்கிறது குமுகாயம். என்று விழிக்குமோ தெரியவில்லை.!

பண்பாட்டை ஓர் ஏளனப் பொருளாகக் கருதிப் புறக் கணித்துவிட்டு, மக்கள் நடந்து செல்வதைக் காணுந்தொறும் மனம் வருந்தி உருகுவதுண்டு. மக்களின் தவறான போக்கு, என் நெஞ்சத்தில் அழுத்திக் கொண்டேயிருக்கும், வாய்ப்பு நேரும் போதெல்லாம் அவ்வழுத்தத்தால் ஏற்பட்ட வேதனைகளை வெளிப்படுத்துவதுண்டு. அதனை என் கடமையாகவே ஏற்றுள்ளேன். "கவிதை என் கைவாள்" என்று கவிஞர் ஒருவர் கூறியதை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வதுண்டு. குமுகாயக் குறைகளை - தீமைகளை— கொடுமைகளை எதிர்க்க அக்கைவாளைப் பயன்படுத்தி வருகிறேன்.

இவ்வாறு பாடுவதனால் குறைகள் தீர்ந்து, தீமைகள் மடிந்து, நன்மைகள் வளர்ந்து, குழகாயம் நல்லதோர் மலர்ச்சி பெற்றுவிடுமா? கருதிய வெற்றி கைகூடுமா? என்று வினவலாம். வெற்றி தோல்வியைப் பற்றிக்கவலை கொள்ளாமல், எதற்கும் அஞ்சாமல், துணிவொன்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டு, போராடுவதுதான் உண்மை யான போர் வீரனுடைய கடமையாகும், அதே கடமை உணர்வுடன் தான் என் கைவாள் சுழல்கிறது கோழி கூவியா பொழுது விடிகிறது என்பர். அது கூவுவதால் விடிகிறதோ இல்லையோ அதற்காகக் கோழி கூவாமல் இருப்பதில்லை. விடியும் பொழுது விடியட்டும். மக்கள் விழிக்கும் போது விழிக்கட்டும்.

அன்பன்

முடியரசன்

கவிஞரைப்பற்றி

பாவலர்மணி ஆ. பழநி

பெரியகுளம் ...... மதுரை மாவட்டத்தின் எழில் கொஞ்சும் நகரம் மட்டுமன்று; இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியப் பசியைத் தணிக்கத் தமிழ் விருந்து படைத்த கவியரசு முடியரசனாரை ஈன்றெடுத்த நகரமும் ஆகும்.

7—10—1920 தமிழ் நெஞ்சங்களில் நிலைபெற்றுவிட்ட நாள். ஏனெனில், அதுதான் கவியரசு முடியரசனார். சுப்பராயலு - சீதாலட்சுமி என்பார்க்கு மகனாகப் பிறந்த நல்லநாள். "பிறப்பினாலேயே பெருமை வந்துவிடுமா ?" என்று சிலர் வினவுவர். வாழ்வின் சிறப்பினால் பெருமை வளர்கின்ற பொழுது அது பிறப்பையும் பெருமைப்படுத்தி விடுவது உண்மைதானே!

உரிய வயதில் தொடக்கக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. தாய்மாமன் துரைசாமி பிற்கால இலக்கியங்களில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டவர், இதனால் 'இலக்கியச் சாறு' பருகும் பழக்கம் இளமையிலேயே இவருக்குக் கிட்டிற்று அது இந்தக் கவிதை மீனுக்குப் பெரியகுளத்தை நல்ல நீச்சல் களமாக ஆக்கிற்று.

வளைந்து கிடக்கும் மேற்குமலைத் தொடரும் அதில் மேய்ந்து திரியும் மேகக் காட்சியும்-இசைபாடும் புள்ளினமும் இறங்கிவரும் சிற்றாறும்—வெள்ளிக்காசை கண்டுவிட்டாற் போலத் துள்ளிக் குதிக்கும் கெண்டை மீன்களும் வெடித்துச் சிரித்துக் காண்பவர் விழியைக் கவரும் வாசமலர்க் குலமும் துரைராசுவின் இதயத்தைக் கவர்ந்தன; என்னவோ செய்தன; தாய்மாமன் துரைசாமி ஊட்டிய இலக்கியச்சாறு தன் வேலையைத் தொடங்கிவிட்டது.

விளைவு ? இளைஞர் துரைராசு கவிஞர் முடியரசன் ஆனார். மேலைச்சிவபுரி கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி தமிழறிவைத் தந்து சிறப்பித்தது. அக்கல்லூரியில் நிகழும் அறிஞர் பெருமக்களின் உரைகள், அப்போது நிகழ்ந்த உரை யாடல்கள் கவிஞரின் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த மொழிப் பற்றை யும் இனப்பற்றையும் கிளர்ந்தெழச் செய்தன.

1940ஆம் ஆண்டில் தந்தை பெரியாரின் தன்மான இயக்கத்தில் தொடர்பு கொண்டார் இத்தொடர்பு அவருடைய ஆளுமையை வெற்றிபெறச் செய்த போதிலும் 1943ஆம் ஆண்டு வித்துவான் தேர்வில் தோல்வியுறச் செய்தது. அவர் தோல்வியுறவில்லை; தோல்வியுறுமாறு செய்யப்பட்டார்.

இடையிலே நவாபு டி. எசு இராசமாணிக்கம் நாடகக் குழு தம்பால் பணியாற்ற வருமாறு அழைத்தது; சென்றார். அங்கிருந்த "இறை வாழ்க்கை"யும் மதவழிபாட்டு முறை களும் வெறுப்பை விளைவித்தன. எனவே போன சுவடு அழியுமுன்னரே திரும்பி வந்துவிட்டார். பின்னர்த் தம்மைத் தோல்வியுறச் செய்தவர்களைத் தோற்கடிப்பதற் காகத் "தனிமறைவாக" இருந்து படித்து 1947ல் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார்.

1947—1949 வரையிலான இரண்டாண்டுக் காலம் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். இக்காலம் அவர்தம் எழுத்து வன்மை உரம் பெற வாய்ப்பாக அமைந்தது மட்டு மின்றி அறிஞர் பலரோடு தொடர்புகொள்ளவும் ஏற்றதாக இருந்தது. போர்வாள், கதிரவன், குயில், முருகு, அழகு முதலிய இதழ்கள் இவர்தம் சிறுகதைகளையும், கவிதைகளை யும், கட்டுரைகளையும் தாங்கி வந்தன அப்பொழுது புதுக் கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த 'பொன்னி' எனும் இலக்கிய இதழ் 'பாரதிதாசன் பரம்பரையில்' முன்னணியில் நிற்பவராக அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

சென்னையில் பேராசிரியர் மயிலை சிவமுத்து, தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க., கவிஞர் வாணிதாசன் ஆகிய புலமைச் சான்றோர்களுடன் இவர் இடையறாத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

1949ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் மயிலை சிவமுத்து அவர்களின் சீரிய தலைமையில் கலைச்செல்வி என்னும் நலத் தகையாரைக் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

அப்பொழுது நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தனியாக எதிர்ப்பதைக் காட்டிலும் துணையோடு சென்று எதிர்ப்பதுதான் வெற்றிக்குரிய போராட்ட முறை என்பதனால் தக்க துணையோடு (துணைவியாரோடு) ஈடுபட்டார்.

திருமணம் முடிந்த பின்னர்ச் சென்னையிலிருந்து விலகிவந்து காரைக்குடியில் மீ. சு. உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக அமர்ந்து 28 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார். '' ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் '' என்ற பாரதியின் வாக்கை நிலை நிறுத்துவது போல் மகள் மூவரையும் மகன்மார் மூவரையும் பிள்ளைச் செல்வங்களாகப் பெற்றுள்ளார்.

1955ஆம் ஆண்டில் குருதி உமிழும் கொடு நோய்க்கு இலக்கானார். 'பிழைப்பது அரிது' என்ற நிலை வந்துற்ற போது புதுக்கோட்டை அன்னல் சுப்பிரமணியனார் தாயினும் சாலப் பரிந்தெடுத்து, நோய்நீங்கி நலம் எய்த மருத்துவர் வி. கே. இராமச்சந்திரனார் துணையோடு எல்லா வகையானும் உதவி புரிந்தார். அவ்வுதவி இயம்பத் திரா ஏற்றமுடையது. புத்துயிர் கொடுத்த அவ்வித்தகரைத் தந்தையாகவே கருதி வருகிறார். காலத்தினால் செய்த ஞாலத்தின் பெரிதாகிய அவ்வுதவியை நாடோறும் எண்ணி உருகுகின்றார்.

இடையில் ஓராண்டு திரைப்படத்தின் ஈர்ப்புக் கவர்ச்சிக்கு ஆளாகி சென்னை சென்றார். ஆங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் தம் இயல்புக்கு 'ஏலாதன' என்பதைக் கண்டு மறு ஆண்டே தமிழாசிரியப் பணிக்கு மீண்டார்.

1966இல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதாகக் கல்வித் துறையினரால் இவர்மீது வழக்கொன்று கொண்டுவரப்பட்டது. 'விசாரணை' நடைபெற்றது அப்போது 'இந்தியை எதிர்ப்பவன்தான் நான் அதற்கு என் பாடல்களே சான்று ஆனால் இப்பொழுது சாற்றப்பட்டு இருக்கும் குற்றங்கள் பொய்யானவை. என் மீது பழி சுமத்துவதற்காக இட்டுக் கட்டப்பட்டவை' என்று வாக்கு மூலம் கொடுத்தார் ஆய்வுக்குப்பின் வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது

இளமைக் காலத்தில் முருகனைப் பாடுவதே முத்தமிழ் கற்றதன் பயன் என்றிருந்த இவர் 1940-க்குப் பிறகு சமுதாயச் சூழல்-நாடு-மொழி இவற்றையே பாடி வருகின்றார். சூழ்நிலையின் தாக்கமும், சுமயரியாதை இயக்க வேட்கையும், பாவேந்தர் பால் கொண்ட பற்றும் கடவுள் மேலிருந்த கருத்தை மாற்றிக் காலத்தின் தேவையைப் பாட வந்த கவிஞராக ஆக்கிவிட்டன.

கலப்பு மணத்தின் தேவையைப் பற்றி கவிதை பல பாடிய இவர் தாமும் கலப்பு மணம் செய்வித்துத் தம் பிள்ளைகட்கும் கலப்புமணம் செய்வித்துத் தம் கொள்கைக்கு வெற்றி தேடித் தந்துள்ளார் "அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்" எனனும் வள்ளுவன் வாக்கைத் தோல்வியுறச்செய்த பெருமை இவர்க்குண்டு.

சாதி சமயங்களுக்குள் ஆட்படாமை-நன்றி மறவாமை நட்பைப் பேணல்-கொள்கைப் பிடிப்பு-குறிக்கோள் வாழ்வு-உதவும் உள்ளம்-ஒட்டார் பின் செல்லாமை - ஆசிரியர்ப் போற்றல்-ஆகியன இவர்தம் இயல்பிற் சில,

''சங்கப் புலவர் தம் பாடலே பாடல்'' என்பதில் அழுத்தமான நம்பிக்கை உடைய இவர் பாட்டுலகில் பாரதியாரைப் பாட்டனாகவும், பாரதிதாசனாரைத் தந்தையாக வும் கருதிக் '' குலமுறை கிளத்தும் '' கொள்கையுடையராக விளங்குகிறார்.

பெரும்பாலும் '' தன்னை மறந்த லயம் தன்னில் '' இருக்கும் இயல்பினர் '' புட்டி ''களின் துணையால் அன்று; எட்டியவரை சிந்திக்கும் இயல்பினால், கனவிலும கவிதை பாடுவது என்பது இவருக்கு உள்ள தனித்திறனாகும். கனவிற் பாடிய கவிதையை மறுநாள் காலையில் எழுந்து வரி மாறாமல் எழுதிவிடும் ஆற்றல் வியப்புக்குரியது. இஃது இயற்கை வழங்கிய அருட் கொடை என்றே கூறல் வேண்டும்.

''அழகின் சிரிப்பு'' என்ற இவர்தம் கவிதை 1950ஆம் ஆண்டு கோவையில் நடந்த முத்தமிழ் மாநாட்டில் முதற் பரிசுக்குரியதெனப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனால் தேர்ந் தெடுக்கப்பெற்ற சிறப்பினையுடையது. 1966இல் ''முடியரசன் கவிதைகள்'' என்ற நூலும் 1973இல் ''வீர காவியம்'' என்ற நூலும் தமிழக அரசின் பரிசிலைப் பெற்றன. சிறப்புக்குரிய பல பாடல்கள் சாகித்திய அகா தெமியால் இந்தியிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.

1966இல் பறம்பு மலையில் நடந்த பாரி விழாவில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் இவர்க்குக் '' கவியரசு '' என்னும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தார். 1979ஆம் ஆண்டு பெங்களூர் உலகத் தமிழ்க் கழகத்தினர் இவரை அழைத்துப் பொன்னாடை அணிவித்து பொற்பேழையும் வழங்கினர். இதுபோலவே இவரிடம் பயின்ற மாணவர் சிலர் இவர்தம் மணிவிழா நாளன்று (7-10-1979) பொன்னாடை போர்த்துப் பொற்கிழி வழங்கி மகிழ்ந்தனர்.

1980ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநில இலக்கிய அணி, கவிஞரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவினை நடத்தியது. அப்பொழுது கழகத்தின் சார்பில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பத்தாயிரம் வெண்பொன்பொற் கிழி வழங்கிப் பாராட்டிச் சிறப்புச் செய்தார். 1983ஆம் ஆண்டு தமிழகப் புலவர்குழு ''தமிழ்ச் சான்றோர்'' என்னும் விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தது

எல்லா நம்பிக்கைகளிலும் மேலானதாக அவர் கொண்டிருப்பது 'என்றும் நானோர் இளைஞன்'' என்ற நம்பிக்கையே, இந்த நம்பிக்கை சுவையும், பயனும் முதிர்ந்த பல கவிதைகளை மேலும் தரும் என்று நம்புவோமாக,

உள்ளுறை.

நூல் வெளியீட்டுக்குழு

1 கே சீ பழனிசாமி, கருவூர்

2 கன்னல், க. மு. கல். மு. கருவூர்

3 கடலூர் மணிமாறன்.
க. மு. கீ. க. இ. கல். மு கிருட்டிணராயபுரம்

4 மேலை. பழநியப்பன்
(அண்ணாமலை மருந்தகம், கருவூர்)

5 கரு செல்லப்பன், க. மு. கல். மு, கோவை

6 ப. எழில்வாணன், க. மு. கல். இ. பள்ளபட்டி.

7 பெ காசிப்பாண்டியன், க. மு. கல். மு. கருவூர்.

8 பி. குமாரசாமி, வணி. மு. கல். மு. கருவூர்.

9 அகுணா. பொன்னுசாமி, க. மு. கல். இ. கருவூர்.

காணிக்கை

தமிழ்மொழியின் விடுதலை
சமுதாயச் சீர்திருத்தம்
சமைய மறுமலர்ச்சி

இம்முத்துறையிலும் அயராதுழைத்து வரும்

திருப்பெருந்திரு
குன்றக்குடி அடிகளார்
அவர்களுக்கு

இந் நூலைக் காணிக்கையாக்கி மகிழ்கிறேன்.

- முடியரசன்

நந்தா விளக்கே!

திலை மண்டில ஆசிரியப்பா

செந்தமிழ் மொழியே சீர்சால் விளக்கே!
முந்திய மொழியே முழுமையின் ஒளியே!
கற்றோர் நெஞ்சங் களிக்கும் வகையில்
ஞான ஒளியினை நல்கிடும் விளக்கே!
வறுமையும் இடரும் வட்கார் பகையும்
உறுமிடி புயலென உருத்தெழு நிலையிலும்
என்னுள் நின்றொளி எழிலுற விளங்கிட
நண்ணும் என்னுயிர் நந்தா விளக்கே!
ஆய்தொறும் ஆய்தொறும் அரும்பொருள் நல்கலில்
ஓய்தல் இல்லா உயர்கொடை விளக்கே!
பலபல மொழிகள் பரந்திவண் தோன்றினும்
உலகில் நிகரிலா தோங்குவான் விளக்கே!
நையும் நிலையிலும் நான்களி கொள்ள
உய்யும் வழிதரும் பொய்யா விளக்கே!
காற்றும் மழையும் கடுகிய போதும்
ஏற்றிய உனக்கோர் இடையூ றின்றிப்
போற்றுதல் கடனெனப் பூண்டுளேன் நோன்பு;

வட்கார்—பகைவர்

தணியா உழைப்புந், தக்கோர் உறவும்,
துணிவுடன் என்னுள் தோன்றுநல் லார்வமும்
முப்புரித் திரியென மொய்ம்புடன் ஏற்றி
எப்பொழு தும்நினை ஏத்துதல் உடையேன்;
உணர்வெனும் நெய்யில் ஊறிய யாப்பில்
புணரணி ஏற்றிப் பொருள்தெரி வகையால்
உலகம் அனைத்துநின் ஒளியினைப் பரப்பக்
குலவும் நினைவே கொண்டுளேன் அதனால்
செய்யும் பணிகள் செவ்விதன் இலங்கிடக்
கைகுவித் தேத்தினேன் காத்தருள் தாயே!

மனிதனைத் தேடுகிறேன் ......

எம். சீ. ஹஸருத்தீம்

மானுடத்தை உலகெங்குந் தேடித் தேடி
மனமயங்கிச் சோர்வுற்றுத் தளர்ந்தே னன்றி
நானெடுத்த முயற்சியிலே வெற்றி காணேன்;
நடுத்தெருவில் பகற்பொழுதில் விளக்கெ டுத்தே
ஊனொடுக்கங் கொண்டவுடற் கிழவர் ஓர்நாள்
ஒவ்வொருவர் முகம்பார்த்துஞ் சலிப்புக் கொண்டு
மானுடத்தைக் காணவில்லை என்ற யர்ந்த
மதிமிகுந்த கதையைத்தான் நினைவிற் கொண்டேன்.

அணுவெடுத்தான் பிளந்துடைத்தான் அதனைக் கண்டேன்
அடடாஓ! எனவியந்தேன்; அறிவால் பெற்ற
துணிவெடுத்தே அண்டத்தைத் தூள்தூள் ஆக்கத்
தொடங்கிவிட்டான் அன்பினையே உடைத்து விட்டான்
கணுவடுத்த மூங்கில்மரம் தான்பி றந்த
காட்டகத்தை எரிப்பதுபோல் ஆகி விட்டான்
பிணமடுத்த காடாக உலகை யாக்கும்
பேதமைகண் டையோவென் றலறு கின்றேன்.

விண்மதியை மிதித்துவிட்டான் மானு டத்தின்
வெற்றியென மகிழ்ந்திருந்தேன் வியந்து நின்றேன்;
ஒண்மதியை மிதித்துவிட்டான் மானு டத்தின்
ஒருதோல்வி எனத்தளர்ந்தேன் ஓய்ந்து நின்றேன்;
விண்வழியில் மிதந்துவந்தான் மானு டத்தின்
வெற்றியிது வெனமகிழ்ந்தேன் வீறுங் கொண்டேன்;
மண்வழியை மறந்துவிட்டான் மானு டத்தின்
மறுதோல்வி எனவீழ்ந்தேன் மயக்கங் கொண்டேன்.

வாழ்வென்னும் வழியதனிற் செல்லும் போது
வழுவாமல் நடுவில்தான் நடத்தல் வேண்டும்
பாழ்மனிதன் அதைமறந்தான் ஓரஞ் சென்றே
பழகிவிட்டான்; கடைத்தெருவில் ஏகுங் காலை
நீள்வழியின் ஓரத்தே நடத்தல் வேண்டும்
நெடுமனிதன் நடுவில்தான் செல்லு கின்றான்
சூழ்மதியன் எதுசெயினும் மாறு பட்டே
தொலைகின்றான் ஆறறிவிற் குறைந்தே போனான்.

துறவுநிலை தனைநோக்கின் மனந்தி றந்து
சொல்வதற்கோ வழியில்லை; வாணி கந்தான்
கரவுகளுக் கிருப்பிடமாம்; கல்விக் கூடம்
கட்டவிழப் பயில்களமாம்; கோவி லென்றால்
திருடர்களும் கயவர்களும மறைந்து கொள்ளத்
தேர்ந்தெடுத்த குகையாகும்; மாக்கள் போல
அறநெறியை அறமறந்தார் வெறியுங் கொண்டார்
அதனைத்தான் மதமென்றும் விளம்பு கின்றார்.

ஒண்மதி = அறிவு

நாவெடுத்து மொழிந்தவெலாம் பொய்ம்மை யன்று;
நாட்டகத்தே இச்செயல்கள் மலியக் கண்டேன்
மானுடத்தைக் காண்பதெங்கே? பேசு கின்ற
மாவினத்தைக் காண்கின்றேன் யாது சொல்வேன்?
ஊனெடுத்த உடலாலோ உடலை மூடும்
உடையாலோ உணவாலோ ஊர்தி யாலோ
மானுடத்தின் நிலையெய்த இயலா தாகும்
மனப்பண்பு மிக்கவரே மக்க ளாவர்.

மற்றவர்தம் துன்பத்தைக் காணும் போது
மனமுருகி விரைந்தணுகி அதனை நீக்கக்
கற்றவனே கற்றவனாம்; உதவும் பண்பைக்
கல்லாதான் கல்விபல கற்றா னேனும்
முற்றியநல் மரம்போல்வான்; மரத்தில் ஒன்று
முரிந்தொடிந்து வீழ்ந்திடுமேல் நிற்கும் ஒன்று
மற்றதற்கு மனமிரங்கி உதவ லுண்டோ?
மானிடனும் அவ்வாறு நிற்றல் நன்றோ?

மற்றவர்க்கே உரியதனைக் கவர்வ தற்கு
மனத்தாலே நினைத்தாலும் கவர்ந்த தைப்போல்
குற்றமெனக் கருதுகின்ற உணர்வு வேண்டும்;
குறைவறியா அறநூல்கள் உரைத்த வற்றைக்
கற்றபடி கடைப்பிடித்து நடத்தல் வேண்டும்;
கற்றவர்கள், பெரியவர்கள், தந்தை தாயர்
சொற்றபடி நடக்கின்ற ஆர்வம் வேண்டும்;
தூய்மையிலே தோய்கின்ற நெஞ்சம் வேண்டும்,

சாதியினால் பதவியினால் சமயப் போக்கால்
தாழ்ந்தவரும் உயர்ந்தவரும் இல்லை யென்றே
ஓதுவதாற் பயனில்லை; உள்ளம் ஒன்றி
உடன்பிறப்பென் றனைவரையுஞ் சமமாக் கொண்டு
மேதினியில் வாழ்வதுதான் மாஙி டர்க்கு
மேன்மைதருஞ் செயலாகும் மேல்கீழ் எல்லாம்
வேதமொழி எனவந்தால் மக்கள் இங்கு
வேறாகி மாக்களென நீண்டு நிற்பர்.

கடமைசெயத் தயங்குகிறோம்; கண்ணி யத்தைக்
காற்றின்மிசைப் பறக்கவிட்டோம்; கட்டுப் பாட்டை
அடிமைநிலை எனக்கருதி உதறி விட்டோம்;
ஆதலினால் மானுடத்தைச் சீர ழித்தோம்;
கெடுவினையை விட்டொழித்தால் அருவ ருக்கும்
கீழ்மைதனைச் சுட்டெரித்தால், இருளில் வீழ்த்தும்
மடமையினைத் தகர்த்தெறிந்தால், மக்கட் பண்பை
மதித்திருந்தால் மானுடமே வெல்லும் வெல்லும்.

அந்தோ அரசியலே!

எண் சீர் விருத்தம்

ஒலிபெருக்கி முழங்கிற்றுச் சற்று நின்றேன்;
    உணர்ச்சிமிக்க பேச்சாளர் தமது நெஞ்சில்
வலிவிருக்கும் வரைகத்திப் பழித்துக் கூறி
    வாய்க்குவந்த படியெல்லாம் பொழிந்தார் மாரி;
அலிஎனத்தன் நிலைமறந்து மாறி மாறி
    அரசியலை விளையாட்டுக் களமாக் கொண்டார்;
பலிகொடுக்க ஏமாளிக் கூட்ட முண்டு
    பாவையென ஆட்டுகிறார் பகட்டுக் காரர்.

காலையிலே ஒன்றுரைப்பார் மாலை வந்தால்
    கட்சியினைக் கொள்கையினை மாற்றி நிற்பார்;
ஓலையிலே விழுந்தபுனல் போல அங்கும்
    ஒட்டாமல் ஓடிடுவார்; விடிந்த பின்னர்க்
காலையிலே சொன்னதுதான் உண்மை என்பார்;
    காசுக்குப் பாய்விரிக்கும் பெண்டிர் ஆனார்;
நூலறியார், அரசியலிற் கேடு செய்ய
    நோய்நுண்மம் படர்ந்ததுபோல் படர்ந்து விட்டார்.

நோய்நுண்மம்—நோய்க்கிருமி

அறமுரைக்கும் பெருநூல்கள் நமது நாட்டில்
ஆயிரங்கள் உண்டென்பர்; ஆனால் அந்த
அறமனைத்தும் நூல்களுக்குள் அடக்க மன்றி
ஆறறிவு படைத்தவர்பால் அரும்ப வில்லை;
திறமிகுந்த அரசியலைப் பாழ டித்தார்
தீவினைகள் அடிதடிகள் சூது வஞ்சம்
உருவெடுத்து வரச்செய்தார்; தனி நலத்தை
உயிர்ப்பிக்கும் நிலைக்களனாய்க் கொண்டு விட்டார்.

பட்டறிவும் நுண்மதியும் பொதுந லத்தைப்
பரிவுடனே புரிகின்ற தூய நெஞ்சும்
எட்டுணையும் அஞ்சாத துணிவுங் கொண்டோர்
எவர்அவரே அரசியலில் புகுதல் வேண்டும்;
பட்டம்விடுஞ் சிறுவர்களும், பள்ளி சென்று
பயில்பவரும், குழப்பங்கள் விளைவிப் பாரும்,
கட்டவிழ்ந்த காளையரும் புகுந்து விட்டால்
கலகமலால் மற்றென்ன விளையும் அங்கே?

நன்றெனினுந் தீதெனினுந் தமது செய்கை
நாட்டைத்தான் சாருமென நினையா ராகித்
தின்றலையும் வாழ்வுக்கே அடிய ரானார்
சிறிதேனும் நாட்டுணர்வும் இல்லா ரானார்;
ஒன்றுணர்வால் இணைந்ததுபோல் இணைந்தி ருப்பர்
உள்ளத்தே நஞ்சதனை மறைத்தி ருப்பர்
கொன்றனைய செய்தற்கும் கூசா மாந்தர்
குய்யங்கள் அரசியலில் விளைத்து நிற்பர்.

குய்யங்கள் — வஞ்சனைகள்

எங்கெங்கும் வேலையில்லை. வாழ்வுக் காக
ஏதொன்றும் வழியில்லை, பிழைக்க வேண்டி
அங்கங்கே அவரவர்தம் தகுதிக் கேற்ப
அமைந்ததொரு வழியைத்தான் தேர்ந்து கொண்டார்;
இங்கிதனைத் தொண்டென்று சொல்லிக் கொள்வார்;
இதுதவிர வேறுபொருள் தெரியக் காணேன்
தங்குகிற நிழலாகத் தொண்டைக் கொண்டார்
தன்னலத்தை வளர்க்கின்ற வயலாய்க் கொண்டார்.

அரசியல் அரங்கம்.

16-4-1978

நண்பரும் பகையாய் நலிவுகள் தரலாம்,
பகைவரும் நண்பாய் பரிவுடன் வரலாம்
இருவரும் ஒருநாள் மாறலும் மாறலாம்,
அரசியல் மேடை உரைசெயும் பாடம்
ஈதென உணர்ந்தனம்; ஆதலின் அவர்தாம்
தீதெனப் பழித்தும் மேலென உயர்த்தும்
மேடையில் உரைப்பன மெய்ம்மைகள் ஆகா;
நாடக மொழியென நம்புதும் யாமே;
இனமொழி நாடென இயம்புவர் ஒருநாள்;
மனமொழி மாறி மயங்குவர் மறுநாள்;
தொண்டெனும் போர்வையில் தோன்றுவோர் பலராய்
மண்டித் திரிதலின் மக்களும் மயங்கினர்
மெய்ம்மையை மறைக்கும் பொய்ம்மைகள் பல்கலால்
பொய்யெது மெய்யெது புலப்படா தொழிந்தன;
அதனால்
ஒருவரை அளவின் றுயர்த்தலும் இலமே
ஒருவரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

வண்ணமும் எண்ணமும்,

எழுத்தாளர் மன்றம், மதுரை.

22-7-1962

செங்கதிரோன் கீழ்வானில் முகத்தைக் காட்டிச்
செவ்வொளியால் உலகுக்கு வண்ணம் பூசிப்
பொங்கிவரும் பேரெழிலைப் படைக்கும் போது
பொதியத்து மலைச்சாரல் கண்டு நின்றேன்;
அங்கிருக்கும் அழகெல்லாம் விழியா லுண்டேன்
அடடாஓ! அடடாஓ! என்று நெஞ்சம்
பொங்கியதாற் கவியானேன்; ஆடிப் பாடிப்
புகலரிய இன்பத்தில் திளைத்து நின்றேன்.

கொடிவிரித்த மலர்கண்டேன் கிளையில் நீரில்
குலவுகின்ற மலர்கண்டேன் தலைய சைத்துச்
செடிசிரிக்கும் மலர்கண்டேன் அவற்றி லெல்லாம்
செப்பரிய வண்ணங்கள் சிந்தை யீர்க்கும்
படியிருக்கக் கண்டுகளி கொண்டேன்; காற்றில்
பரவிவரும் நன்மணத்தில் ஒன்றி நின்றேன்;
செடிகொடியில் இதழ்விரித்த மலர்கள் தோறும்
தேனீக்கள் படிந்தெழுந்து போதல் கண்டேன்.

இதழ்சுவைத்து நறவருந்தி விரைந்து சேர்க்கும்
ஈகண்டேன் எழுத்தாளர் நினைவு கொண்டேன்;
கதவடைத்த கற்பனையைத் திறந்து புக்குக்
கருத்துடனே சிந்தனையாம் மலர்தி ளைத்துப்
புதுமைமிகும் இலக்கியத்தேன் சேர்த்தல் ஒன்றே
பொறுப்புள்ள எழுத்தாளர் கடமை யாகும்;
இதழ்சுவைத்து மதுவருந்தித் திரிவோ ரெல்லாம்
எழுத்தாளர் அல்லரெனும் உண்மை கண்டேன்.

வண்டொன்று பாடிவரக் கண்டேன் அங்கு
வண்ணமலர்த் தேன்குடித்து மயங்கி இன்பம்
கண்டவுடன் அறிவிழந்து சோலை எங்கும்
கண்டகண்ட மலர்தோறும் மாறி மாறிக்
கொண்டிருந்து பண்பாடித் திரிதல் கண்டேன்;
குடிக்கின்ற எழுத்தாளர் கொள்கை மாறிக்
கண்டபடி பாடிவரும் இயல்பைக் காட்டிக்
களிவண்டு தனைமறந்து வீழ்ந்த தந்தோ!

எழுத்தாளர் எனச்சொல்லி நிலையே யின்றி
இன்றொன்றும் நேற்றொன்றும் குழப்பும் பாங்கில்
முழுத்தாளில் அச்சடித்து விற்போ ரெல்லாம்
முதன்மைபெறும் எழுத்தாளர் போல நின்று
கொழுத்தார்கள் நாட்டுக்குப் பயனே இல்லை;
கும்பிக்கும் புகழுக்கும் மொழியை நாட்டைப்
பழித்தார்கள் பிழைத்தார்கள் இவரால் நாடு
பாழாகும் விழிப்புணர்வு நமக்கு வேண்டும்.

அப்பாலோர் மரக்கிளையில் ஒந்தி கண்டேன்
அழகொழுகும் பச்சையொடு சிவப்பு மஞ்சள்
இப்பாலே கருவண்ணம் காட்டிக் காட்டி
இமைப்பினிலே நிறமாறும் விந்தை கண்டேன்;
அப்பாவி மக்களிடை மாறி மாறி
அரசியலில் நிறமாறும் மாந்தர் செய்கை
செப்பாமற் செப்புவதை நானு ணர்ந்தேன்
சிந்தையெலாம் மிகவுளைந்து திரும்பி விட்டேன்.

வண்ணங்கள் பலபூசிப் பகலோன் வானில்
வடிவழகு செய்கின்ற மாலை வேளை
எண்ணங்கள் சுழன்றாட நடந்து சென்றேன்;
இசைகலந்த சொன்மாரி பொழியக் கேட்டேன்;
வண்ணமிலான் வடிவமிலான் இறைவன் என்பர்
மங்கைக்குப் பங்களித்த கடவுள் மேனி
வண்ணத்திற் சரிபாதி கருப்பு, மற்றை
வடிவமெனும் ஒருபாதி சிவப்பாம்' என்றார்.

கருப்புநிறம் சிவப்புநிறம் கலந்த மேனிக்
கடவுளவன் தென்னாட்டுக் குரியன் என்றார்;
விருப்பமுடன் செவியேற்ற என்றன் சிந்தை
விடுதலையில் அரசியலில் விரைந்த தங்கே;
கருப்புடனே சிவப்புநிறம் கலந்து வானில்
காட்சிதரும் இருவண்ணக் கொடியே இங்கும்
பொறுப்புடனே தென்னாட்டுக் குரிய தாகும்
புகுந்தவையே பிறவெல்லாம் எனநி னைந்தேன்.

30

நாடு உருப்படுமா?

1-3-1970

நாட்டுக்கு நன்மைசெய நாடும் அரசியலைக்
கேட்டுக்கே ஆக்கிக் கிடைத்தவெலாஞ் சுற்றுகிற
தந்நலத்தை நாடும் தகவில்லாத் தன்மையரை
இந்நிலத்தே காணுங்கால் ஏங்கித் தவிக்கின்றேன்;
இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் ஏற்ற படியுரைத்து
தங்கள் நலங்காக்கச் சண்டைகளை மூட்டிவிட்டும்
ஒட்டி யிருந்தாரை வெட்டிப் பிரித்துவிட்டும்
கிட்டும் பொருள்சுருட்டும் கீழ்மை நரிக்குணத்தர்
நேற்றொன்றும் இன்றொன்றும் நேரியர்போல் பேசிவிட்டுக்
காற்றடிக்கும் பக்கம் கடிதோடிச் செல்பவர்கள்,
ஏழையர்தம் வாழ்வுக்கே இப்பிறவி கொண்டதுபோல்
வேளையெலாம் பொய்சொல்லி வேட்டை புரிபவர்கள்
சாதி ஒழிப்பதெனச் சாற்றிவிட்டுத் தேர்தலுக்குத்
தேதி வரும்போது சாதிக்குக் காப்பளிப்போர்,
கூடி அரசியலைக் கொண்டு நடத்துவரேல்
நாடிங் குருப்படுமோ நன்கு?

தேர்தல் திருவிழா

தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.
27-1-1962

[கலிவெண்பா]

தேர்தல் திருவிழா என்றிங்குச் செப்பிவைத்த
சீர்மை மிகநன்று; சீர்தூக்கிப் பார்த்திடுவோம்;
உள்ளூறும் அன்பால் உருகும் அடியவரும்
அள்ளூறி நின்றிருப்பர் அந்தத் திருநாளில்;
உள்ளத்தில் வஞ்சம் ஒளித்தமைத்துச் செய்கின்ற
கள்ளத்தை யாருமே காணா வகைசெய்யப்
பூச்சால் மணியால் பொதிந்த திருமேனி
ஆச்சார சீலர் அவரும் அருகிருப்பர்;
தின்பண்டம் விற்போரும் செய்த சிறுபாவைகளை
முன்வந்து விற்போரும் மொய்த்தங்கு நிற்றலுண்டு;
ஆண்பாலர் பெண்பாலர் ஆடுஞ் சிறுபாலர்
காண்பார் பெரும்பாலோர் கைகளையும் பைகளையும்
கண்ணால் துருவுகின்ற கைவரிசைக் காரர்களும்
பின்னால் தொடர்ந்து பெரியவர்போல் நின்றிருப்பர்;
காதுகளும் நோவாமல் யாருமதைக் காணாமல்
மோதுகிற கத்திரியும் முன்னிற்கும்; அஃதேபோல்
நாட்டுக்குத் தொண்டுசெயும் நல்லெண்ணங்
கொண்டோரும்
வேட்டிங்குத் தேர்தலிலே வேட்பாளர் ஆவதுண்டு;

அள்ளூறி — மனமுருகி

நாளெல்லாம் ஊரார்பால் நம்பும் படிபேசி
வாழ்வெல்லாம் பொய்க்கின்ற வஞ்சம் தனைமறைக்கச்
சட்டைத் துணிமாற்றித் தாயகத்தைக் காப்பனென
ஓட்டித் திரிகின்ற உத்தமரும் நிற்பதுண்டு;
வீரங்கள் பேசிவிட்டு வேட்பாளராய் நின்று
பேரங்கள் பேசும் பெருமனிதர் தாமுமுண்டு;
விண்ணப்பந் தந்துவிட்டு வீட்டிற்குச் சென்றவுடன்
எண்ணத்தில் சூழ்ச்சிமுறை எத்துணையோ எண்ணியெண்ணி
எங்குப் பணங்கிடைக்கும் என்று தவங்கிடக்கும்
தங்கக் குணம்படைத்தோர் தாளுருவங் கண்டவுடன்
முன்வாங்கிக் கொண்டு முகமூடிச் சென்றுடனே
பின்வாங்கிப் போய்ப் பதுங்கும் பேதையருங் காண்பதுண்டு;
முன்னாளில் இந்நாட்டில் தேர்தல் நடந்ததுண்டு—
அந்நாளில் தென்னாட்டார் ஆக்கிவைத்த தேர்வுமுறை
எந்நாடுங் காணாத ஏற்றந் தருமுறையாம்
அன்னார் குடவோலை என்றே அதைச்சொல்வர்
தக்கார்யார் நிற்கத் தகுதியிலார் யாரென்றே
அக்கால மக்கள் அமைத்த விதியுண்டு;
கையூட்டுப் பெற்றார், களவாடல் செய்தவர்கள்,
பொய்ச்சான்று சொன்னோர் புகுந்தகுதி யில்லாரே
என்றுரைத்த சட்டத்தை இன்றெடுத்து நோக்குவமேல்
நின்றிங்கு மிஞ்சுபவர் நேர்பாதி காண்பரிது;
தொண்டறியார் ஆட்சிமுறை கண்டறியார் தங்கருத்தை
விண்டறியார் ஆனாலும் வேட்பாளர் ஆகிநின்று
மக்கள் தமையணுகி மாயங்கள் செய்வதெலாம்
மிக்க நகையாகும்; மேட்டுக் குடிவாணர்

வீட்டுக்கு வீடு வெளிநின்று பல்லெல்லாம்
காட்டுதற்கு நாணார்; கலிகாணா மேனி
வளையும் குழையும் வணங்கித் துவண்டு
நெளியும் மறுநாள் நிமிரும் அடடா!
நடக்காத கால்கள் நடந்துவரும், ஒன்றுங்
கொடுக்காத கைகள் கொடுத்துவரும்; தேர்தலிலே
வாக்காளர் எல்லோரும் வானுறையுந் தெய்வங்கள்
பார்க்காத பேரெல்லாம் பார்த்திடுவர் கும்பிடுவர்;
வெற்றி கிடைத்துவிடின் வேட்பாளர் மேலாவர்
வெற்றுப் படிக்கல்லாய் வீழ்ந்திடுவர் வாக்காளர்;
மாண்டவரும் மீண்டுவரும் மாய விளையாட்டைக்
காண்டல் எளிதாகும் இந்தத் திருநாளில்;
விந்தைமிகும் வேடிக்கை எத்துணையோ தேர்தலெனும்
சந்தையிலே காணும், சதிகள் விளையாடும்;
நிற்பவர்கள் நிற்கட்டும் நேர்மை நிறைநாட்டல் ல
கற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் உற்ற கடனாகும்;
தீட்டுகிற திட்டத்தால் ஈட்டும் வளமெல்லாம்
நாட்டில் ஒருதிசையில் நன்கு வளர்ப்பவர்தாம்
தேய ஒருமைஎன்று தீந்தமிழை மாய்ப்பதற்கே
ஆய வழிவகைகள் ஆற்றும் நிலைகண்டோம்;
இந்தி மொழியொன்றை இங்கே திணிக்கின்றார்
அந்தநிலை போதாதென் றன்று தமிழ்மாந்தர்
ஆய்ந்தமைந்த நல்லெழுத்தை அப்படியே நீக்கிவிட்டுக்
காய்ந்து சிறுகயிற்றில் தொங்குகிற கண்டம்போல்
நேர்கோட்டில் தொங்கும் நெளிவெழுத்தைக்
காட்டுகிறார்
யார்கேட்பர் இந்நாட்டில் என்னும் நினைவவர்க்கு;

கிண்டம் — உப்புக்கண்டம்

நம்பால் இவர்தாமும் நல்வாக்குக் கேட்கின்றார்;
வெம்பி யிருக்கையில் வேறோர் திசைதன்னில்
நாட்டில் தருமம் நலிந்ததென்று கண்கலங்கி
நாட்ட வருகின்றார் நான்கு வகைத்தருமம்;
தந்திரத்தால் நல்ல தருமத்தின் பேர்சொல்லி
மந்திரங்கள் ஓதி வருபவரைக் காண்கின்றோம்;
தாய்நாட்டுப் பற்றினிலும் தாய்மொழியின் அன்பினிலும்
சேய்நாட்டுப் பற்றுமிகுஞ் சிந்தையரும் கேட்கின்றார்;
'அன்று முடியரசர் ஆண்ட திருநாட்டை
இன்று பெறுவோம் இனவழியில் ஒன்றாவோம்'
என்று முரசார்த் தியங்குகிற ஓரணியில்
நின்றுபணி செய்வோரும் நேர்நின்று நம்மிடத்தே
'உங்கள்நல் வாக்கை உவந்தே கொடுத்திடுக
எங்கட்கே. என்றுநமைக் கேட்கின்றார் இந்நாளில்;
யாருக்கு வாக்களிப்போம் என்றுமிகச் சிந்தித்துப்
பாருக்கு நன்மைதரும் பான்மைதனை மேற்கொள்க!
காசு பணங்காட்டிக் கைநீட்டிக் கேட்பவரை
வீசி எறிந்திடுக! விற்காதீர் தன்மானம்!
நாளைக் கொருகொள்கை பேசும் நயவஞ்சர்,
தாளைப் பிடிப்பார்கள் தந்து கெடுக்காதீர்!
நாட்டைத் திருத்திடுவேன் என்று நமைஏய்ப்பர்
வீட்டைப் புதுக்கலன்றி வேறொன்றும் தாமறியார்
ஆங்கவர்க்கும் வாக்கை யளிக்காதீர்! சாதிஎனும்
நீங்காப் பெருநோயை நேர்நிறுத்திக் கேட்பவர்க்கும்
கண்ணோட்டங் காட்டாதீர்! காட்டிவிடின் தன்தலைமேல்
மண்வாரிப் போடும் மதயானை போலாவீர்;

ஆதலினால் எப்பிழைக்கும் ஆளாகிப் போகாமல்
தீதறியா நல்லோரைத் தேர்தலிலே கண்டறிக!
சாதி சமயமென்று தாழ்வுயர்வு சாற்றுதலை
மோதித் தகர்த்தெறியும் முன்னேற்றப் பண்பினரை
ஏழைமையைப் போக்கி இனிமைமிகும் வாழ்வுதரும்
தோழமையை நெஞ்சில் துணையாகக் கொண்டவரை
செந்தமிழின் ஆக்கஞ் சிதையாமல் காப்பவரை,
நொந்திருக்கும் நாட்டவரின் நோவைத் தணிப்பவரை,
கற்றவரைத் தந்நலங்கள் அற்றவரை மெய்யொன்றே
சொற்றவரைத் தூயவரைத் தொண்டுள்ளம் பெற்றவரை
நன்றாய்ந்து தேர்ந்தெடுத்து நாடாளச் செய்வோமேல்
நன்றாக வாழும்நம் நாடு.

சிலம்பட்டும் போர்முரசு!

(பாகித்தான் தொடுத்த போரில் இந்தியாவின் வெற்றி கண்டு பாடியது)

மதவுணர்ச்சி ஒருபுறத்தே ஒதுங்கி நிற்க
மானமிகு மொழியுணர்ச்சி நிமிர்ந்து நிற்கப்
புதுமலர்ச்சி கொண்டெழுந்தே உரிமை வேண்டிப்
போர்முரசு கொட்டியது கிழக்கு வங்கம்;
விதிர்விதிர்த்துக் கொதித்தெழுந்த யாகி யாகான்
வீரத்தை மறந்துவிட்டு வீம்புக் காகக்
கொதிகலத்திற் கையிட்டான்; வங்க மக்கள்
குருதிதனைப் பருகுதற்கு வெறியுங் கொண்டான்;

போர்வெறியன் ஏவிவிட்ட படையின் கூட்டம்
புன்மைமிகு வெறியாட்டம் ஆடக் கண்டோம்;
கார்குழலார் கற்பழித்துக் கொடுமை செய்து
கருவுற்ற மாதர்தமைச் சீர ழித்து
நீர்வழியும் விழியுடனே குழந்தை யெல்லாம்
நின்றலறப் பெற்றோரைச் சுட்டெ ரித்துச்
சார்மன்னன் ஆட்சியினை விஞ்சி விட்ட
சரித்திரத்தைப் படைத்ததுகாண் அந்தக் கூட்டம்.

குண்டுமழை பொழிந்தாலும் தமது மெய்கள்
குருதிமழை பொழிந்தாலும் கலங்கா வுள்ளங்
கொண்டெழுந்த வங்கத்தார் அஞ்சா ராகிக்
கொடுங்கோலர் கொட்டத்தை எதிர்த்து நின்றார்;
பெண்டிழந்தார் மகவிழந்தார் வீடி ழந்தார்
பெருமான மட்டுமவர் இழக்க வில்லை
"கண்டிடுவோம் உரிமைபெறும் வங்க தேசம்
காத்திடுவோம்" என்றெழுந்தார் சிங்க மாந்தர்

தூண்டிவிடும் அமெரிக்கர் சொல்லை நம்பித்
தூண்டிலுறும் புழுவான பாகித் தானம்
தாண்டியது நீதிதனை; வெறியின் வேகம்
தலைக்கேறி ஆடியது; தேர்தல் நாளில்
வேண்டுமிவர் எனமக்கள் வாக்க ளிக்க
வென்றுவரும் ரகுமானை வஞ்சப் பேச்சால்
கூண்டதனில் அடைத்துவிட்டு மேடை ஏறிக்
கொக்கரித்தான் அறப்போரை அறியா வீரன்

முறையற்ற செயலிதுவென் றுலகை நோக்கி
முறையிட்டோம் மனமுள்ள கார ணத்தால்;
தரைமுற்றுஞ் சென்றுநிலை சொல்லி வந்தோம்;
தவித்துவரும் மக்களுக்குப் புகலுந் தந்தோம்;
வெறியுற்ற மனப்போக்கர் வலிய வந்து
விண்வெளியில் பறந்துநமைத் தாக்கி நின்றார்;
நெறிகெட்டு வந்தவர்க்குப் பழைய பாடம்
நினைவூட்ட நிமிர்ந்தெழுந்தோம் ஒன்று பட்டோம்.

குண்டொன்று தலைவீழக் குருதி வெள்ளம்
கொட்டிடவும் வானத்தில் பகைவன் ஊர்தி
கண்டிடங்குச் சுட்டெரித்து வீழ்த்தி விட்டுக்
கண்மலர முகமலர அதனைப் பார்த்துக்
கொண்டுயிரை விட்டானே எனது நாட்டுக்
கொற்றவனாம் ஆறுமுகம் அவனைப் போன்றோர்
மண்டமரில் திறங்காட்டப் பாகித் தான
மாவீரர் புறங்காட்ட வெற்றி கண்டோம்.

மூட்டிவிட்ட சினத்தீயில் யாகி யாகான்
முகம்பொசுங்கி அகம்நசுங்கி இருளில் வீழ்ந்தான்
பூட்டுடைத்து வெளிவந்தார் வங்க மாந்தர்;
பூத்துவிட்டான் புதுக்கதிரோன் கிழக்கு வானில்;
கேட்டுமனங் கொண்டிருக்கும் பூட்டோ மட்டும்
கிலிபிடித்துந் தோல்வியினால் புலம்பு கின்றான்;
நாட்டவரை ஏமாற்ற உளறு கின்றான்;
நல்லறிவு பெற்றதுபோல் தோன்ற வில்லை.

புலம்பட்டும் நமக்கென்ன? புத்தி கெட்டுப்
போர்முறையே விருப்பமெனில் வந்த பின்னர்க்
கலங்கட்டும் தனித்திருந்தே; அமைதி ஒன்றே
காலமெலாம் விரும்புகிறோம்; அதைக்கெ டுத்துப்
புலங்கெட்ட பூட்டோவும் போர்தொ டுத்தால்
பொன்றட்டும் நமக்கென்ன? நமது நாட்டில்
சிலம்பட்டும் போர்முரசு! மக்கள் வெள்ளம்
திரளட்டும் ஒருமுகமாய்! ஒருகை பார்ப்போம்.

கேட்டுமனம் - கெடுதலையுடைய மனம்

உரிமையும் கடமையும்.

அறுசீர் விருத்தம்

வேண்டுவீர் உரிமை என்றால்
    வெறுப்பவர் எவரு மில்லை,
தாண்டிடேல் கடமை யாற்ற
    எனச்சொல்லுந் தலைவ ருண்டோ?
ஈண்டிய தொழிலோர் நும்முள்
    இணைகுவீர் உரிமை என்றால்;
வேண்டுக கடமை என்றால்
    விலகியே விரைந்து செல்வீர்!

உழைப்பவர் நலிந்து வாட,
    ஒருசிலர் சுரண்டி வாழ
இழைத்திடுங் கொடுமை காணின்
    எதிர்த்திடும் உரிமை வேண்டும்;
உழைப்பினை நல்க லின்றி
    உறுபயன் மட்டும் வேண்டிப்
பிழைப்பதைப் பிழையே என்று
    பேசிடுங் கடமை வேண்டும்,

வீட்டினைப் புரப்ப தற்கே
விரும்புவீர் உரிமை தன்னை:
நாட்டினை உயர்த்து தற்குக்
கடமையை நயந்த துண்டோ?
கோட்டமில் மனத்தாற் சொல்வேன்
கூறிய இரண்டும் வேண்டும்:
கேட்டினை நாமே செய்தால்
கிளர்ச்சியாற் பயனே இல்லை;

இருள்மிகு நமது வீட்டில்
எழில்ஒளி புகுவ தற்குப்
பொருள்வரு வழியை மூடிப்
போடுதல் முறையோ? சொல்வீர்
மருளுற நாட்டு மக்கள்
மயக்குறச் செய்த பின்னர்
வரும்நம துரிமை என்றால்
வாழ்வென ஒன்று வேண்டா.

நம்முடை வறுமை நீக்க
நாட்டினை வறுமை செய்தால்
அம்முறை சரிஎன் றோதார்
ஆதலின் தோழர் தம்மை
வம்மென அழைப்போம் கூடி
வந்தபின் உழைப்போம் ஒன்றாய்;
நம்முயர் நாடுங் காப்போம்
நலமுற வீடுங் காப்போம்.

எது துணிவு?

22-12-1975

நல்லவை எண்ணுக! நயம்பட எழுதுக!
வல்லமை உளதேல் வாய்மையைப் பேசுக!
செயலெது செய்யினும் சிறிதள வேனும்
பயன்பிறர் பெறவும் நயந்தது புரிக!
இலைநிகழ் பொழுதில் இடர்பல நேரினும்
துவளுதல் இன்றித் தொடருதல் வேண்டும்;
'இதைத்தான் செய்வல்' என்றொரு வரையறை
'இவ்வணந் தான்செயல்' என்றொரு வரன்முறை
அமைத்ததன் வண்ணம் ஆற்றிடல் வேண்டும்;
நமைப்பல துயரம் நண்ணிய போதும்
இமைப்பொழு தேனும் இழுக்கா வண்ணம்
தொடருதல் ஒன்றே துணிவெனத் தகும்தகும்;
எழுதுதல் பேசுதல் இயற்றுதல் அனைத்தும்
பழுதுகள் தருமேல் பகரார் துணிவென;
எதையும் செய்தல் எப்படி யுஞ்செயல்
இதனைத் துணிவென ஏலார் சான்றோர்;
அறநெறிச் செயல்கள் ஆற்றலே துணிவு
மறநெறிச் செயலின் மறுபெயர் கயமை
அதனால்
துணிவே துணையெனத் தொடருக நீயே.

22-12-1975 ~~22-12-1975~~ d

செய்வல் = செய்வேன்

தீண்டாமை.

[கலிவெண்பா]

நெஞ்சத்தால் தூயனவன் நேர்மை பிழைத்தறியான்
வஞ்சத்தை ஓர்நாளும் வாழ்வதனிற் கண்டதில்லை;
ஆண்டான் திருவடிக்கே ஆளடிமை செய்துவந்தான்
ஆண்டவன் கோவிலுக் காகும் பொருளெல்லாம்
கொட்டிக் குவித்திருந்தான் கூலிஎன வேலைசெய்து
கொட்டிக் குவித்தான் குலமாண்ட வேதியற்கு;
தன்னலமே கண்டதில்லை; தாண்டவமே கண்டதில்லை
முன்னமவன் கண்டதில்லை; முத்திதரும் தில்லைஎனக்
கண்டவர்கள் சொன்னதுண்டு கண்டுவரும் ஆர்வமிகக்
கொண்டெழுந்தான் அன்புளத்துத் தொண்டனவன்
ஆதனூர்
வந்துதித்த நந்தனவன்; வந்தவனை அந்தணர்கள்
செந்தழலிற் போட்டுச் சிவபெருமான் பேர்சொல்லிச்
செம்மைப் படுத்திவிட்டார்; செம்மல் கருமேனி
வெம்மைச் சுடுதழலால் வேதித்தார் வேதியர்கள்;
உள்ளத்தாற் சொல்லால் உடலால் எனுமூன்றால்
எள்ளத் தனைபிறழா தென்றும் இருப்பானை

தாண்டவமே கண்டதில்லை - நடனமே கண்ட தில்லைப்பதி

ஓங்கும் ஒழுக்கத் துயர்ந்தானை எவ்வெவர்க்கும்
தீங்கு நினையானைச் சேரிவாழ் நந்தனைப்
பொன்னம் பலத்துட் புகுந்து வழிபடத்தான்
முன்னம் தடுத்தார்கள் முப்புரியார்; முப்புரத்தைச்
சுட்டான் திருமுன்னர்த் தொண்டன் திருவுருவைச்
சுட்டார் புடமிட்டார் தூய உடலாக்கி
உட்புகுதச் செய்தார்; ஒருவிழியில் தீயுடையான்
அப்புறந்தன் ஏற்றான் அவனை எனவுரைப்பார்;
தீண்டாமை என்றதொரு தீய பழக்கத்தால்
ஆண்டான் அடிமைஎனும் ஆணவமுங் கொண்டதனால்
சேரிப் புறத்திற் சிறுகுடிலில் வந்தவனைப்
பேரில் உயர்ந்தோர் பெருந்தீங்கு செய்துவிட்டார்;
சீரங்கம் கொண்டானைச் சிந்தை நினைந்துருகிப்
பாரெங்கும் பாடிப் பரவிவரும் பாணனவன்
ஊரின் ஒருபால் ஒதுங்கிக் கிடக்கு மொரு
சேரி தருங்குடிசை செய்தவத்தால் வந்தமகன்
காவிரியின் ஓர்கரையில் கண்மூடிக் கொண்டங்கு
நாவிரிக்கும் பாடல் நலம்விரித்துப் பாடுங்காற்
பூசைக்குச் செல்கின்ற பூசுரர்கள் அப்பாடல்
ஓசை செவிபுகுத ஓர்பால் தனிநின்று
செந்கண்மை பூண்டொழுகும் அந்தணர்கள் ஆனமையால்
வெந்தழல்போற் சீறி விரைத்தெறிந்தார் கல்லெடுத்து;
விட்டெறிந்த கல்லின் விரைவால் தலையுடைந்து
கொட்டுகிற செங்குருதி கூடியது காவிரியில்;
கண்டுநிகர் பாடல் கசிந்துருகிப் பாடியவன்
மண்டை உடைய மதிகலங்கக் காரணமென்?
தீண்டாமை யன்றோஅத் தீய பழக்கத்தைப்
பூண்டோடு தீயிற் பொசுக்கும்நாள் எந்நாளோ?
தாழுங் குமுகாயம் சாதிச் சழக்ககற்றி
வாழும்நாள் எந்நாள் வரும்?

பாணன் = திருப்பாணாழ்வார்

நல்ல சமையமடா !

கலி வெண்பா

ஒன்றே குலமென்றும் ஒன்றே கடவுளென்றும்
நன்றே புரிந்து நலம்பெற்றோம் முன்னாளில்;
நீறுந் திருமண்ணும் நெற்றிதனில் நாமணிந்தோம்
சேரும் படியாகச் செய்தணிந்தோம் தொப்பிகளை;
நெஞ்சிற் சிலுவைதனை நேராகத் தொங்கவிட்டோம்
மஞ்ஞைதருந் தோகை மதித்தெடுத்துக் கைப்பிடித்தோம்;
நீண்ட சடைமுடித்தோம்; நேருந் தலைமழித்தோம்;
வேண்டித் துவர்தரித்தோம்; வேள்விக் கடன்முடித்தோம்
ஊரில்லை பேரில்லை ஒன்றும் வடிவில்லை
மாறில்லை ஓர்பிறப்பும் மாய்வும் உடையதிலை
என்றெல்லாங் கூறும் இறைவனுக்கு வைத்தபெயர்
ஒன்றிரண்டா ஓரா யிரமன்றோ! மேலுமுண்டு;
பாரில் பிறக்கவைத்தோம்; பாவந் துயர்கொடுத்தோம்;
தேரில் நிறுத்தித் திருமணங்கள் செய்துவைத்தோம்;
ஆட்டாத ஆட்டமெலாம் ஆண்டவனை ஆட்டிவைத்தோம்
பூட்டா மனக்கதவைப் பூட்டிவிட்டுப் பூசைசெய்தோம்:
இன்று பலவாகி எங்கும் வளர் சமையம்
நன்று புரியாமல் நாட்டில் எளியவரை
ஏய்த்துப் பிழைப்போர்க் கிடமாகிப் போனதலால்
பூத்தநலம் உண்டோ புகல்?

மஞ்ஞை - மயில் துவர் - காவி புடை

கடைத் தெருவில்....

~~(அம்புஜா)~~ சண்பகம்

ஏகுங்கால் நடுத்தெருவில் வரிசை யாக
இரண்டுகால் காளைசில நடக்கக் கண்டோம்;
வேகஞ்சேர் உந்தெனினும் விலக லின்றி
விளையாட்டு மொழிபேசி நகைத்துக் கூவிப்
போகுங்கால் அவ்விளைஞர் செய்யுஞ் செய்கை
பொல்லாங்குப் போக்காகும் என்று நெஞ்சம்
வேகுங்கால். அவள்சொன்னாள் 'மாக்க ளாக
விரைகின்ற புதுமைக்கோர் அறிவிப்' பென்று.

மடந்தையரைத் தெருவழியில் காணும் போது
மானத்தை நாணத்தை மதித்த லின்றி
நடந்தருகிற் செல்லுவதும், முறைத்துப் பார்த்து
நகைப்பதுவும், ஊளையென ஓஓ வென்று
தொடர்ந்துகுரல் எழுப்புவதும், எள்ளல் செய்து
தூத்துவதுங் கண்டுமனம் நைந்தோம்; 'இங்குப்
படர்ந்துவரும் இச்செயல்தான் தமிழர் நாட்டுப்
பண்பாட்டுக் கேட்டுக்கோர் அறிவிப் பென்றாள்'

வருத்தமுடன் வழிநடந்தோம் பெண்க ளென்னும்
வடிவத்தைத் தாங்கியுள சிலரைக் கண்டோம்;
பொருத்தமிலா ஒப்பனைகள், எண்ணெய் காணாப்
புன்முடிகள், அரைகுறையில் அணிந்த ஆடை,
நரிக்குறவர் தந்தமணி பாசி மாலை,
நாகரிகப் பேர்தாங்கு கடைச்ச ரக்கு,
மருட்கொளிபோல் தரித்துவரக் கண்டோம்; பெண்மை
மானத்தின் அழிவுக்கே போதல் கண்டோம்.

பின்னரொரு கடைபுகுந்தோம், பொருள்கள் கேட்டோம்
பெருவணிகர் இல்லைஎனப் பணிந்து ரைத்தார்;
என்னஇனிச் செய்வதென ஏங்குங் காலை
இரட்டிப்பு விலைதந்தால் கிடைக்கு மென்றார்;
பன்னரிய நலஞ்சேரும் வாணி கத்துட்
பகற்கொள்ளைக் கூட்டங்கள் புகுந்த தாலே
நன்னெறியிற் சீர்தூக்குங் கோலை வைத்தே
நாணயத்தை விற்கின்ற நிலைமை கண்டோம்.

திரும்புங்கால் பிணியுற்று முதுமை யுற்றுத்
தேடுவார் எவருமற்றுச் சோறு மற்று
நரம்புந்தோ லும்படிந்த நரைமூ தாட்டி
நடந்துவரக் கண்டுமனம் நைந்து போனோம்;
அரும்புங்கண் ணீர்விழியில் ததும்பி நிற்க
அங்கங்கே இரவலரும் நிற்கக் கண்டோம்;
விரைந்துலகம் கடைவழிக்கே போகும் போக்கை
விழியிரண்டால் கண்டுருகித் திரும்பி விட்டோம்.

நமது வாணிகம்

1-3-1970
கலி வெண்பா

வங்கக் கடலகத்தே தங்கி உருவாகிப்
பொங்கும் புயலொன்று புக்குவர லாமென்று
வானொலியில் ஓர்செய்தி வந்தவுடன் வேகமுடன்
ஆன பொருளெல்லாம் அப்பாலே போய்ப்பதுங்கும்
எங்கே பதுக்குகிறார்? எப்பால் பதுக்குகிறார்?
எங்கே எவரறிவார்? இங்கே விலையேறும்;
உண்ணும் பொருளெனினும் உள்ளம் நடுங்காது
மண்ணும் பிறபொருளும் மாற்றறிய மாட்டாமல்
பண்ணுந் திறமெல்லாம் பாரறியும்; மேல்நாட்டு
மண்ணில் நமதுபுகழ் மண்மூடச் செய்துவிட்டார்;
உண்ணும் பொருளெனினும் ஓர்நாட்டுக் கேற்றுமதி
பண்ணும் பொருளெனினும் பாங்குற நாம்கலக்கும்
விந்தையினைக் கண்டு வெளிநாட்டார் தூற்றுகிறார்
நிந்தையிது வென்னும் நினைப்பில்லை வாணிகர்க்கு;
வாணிகத்திற் போற்றி வளர்த்துவரும் வெங்கொடுமை
தோணிகட்டி ஏற்றத் தொலையாது; மேலும்
கடத்தல் மறைத்தல் கலத்தல் பதுக்கல்
முடக்கல் தொழிலைந்தும் முற்றத் தெரிந்துள்ளார்;

~~1-3-70~~

ஐந்தொழிலும் வல்லான் அரனென் றுரைத்திடுவர்
நைந்துருகித் தோற்பான் வணிகர் நடைமுறையால்;
நாணயத்தைக் கூட்டுதற்கு நாணயத்தை விற்றுவிட்டார்;
வாணிகத்தின் சீர்மைதனை வாட்டி வதக்கிவிட்டார்:
வாங்கும் பிறர்பொருளை வாணிகர் தம்பொருள்போல்
தீங்கின்றிப் பேணிச் செயல்வேண்டும் நீதியாம்;
இவரோ பிறர்பொருளை ஏப்பம் இடுவார்;
தவறுகள் செய்யத் தயக்கம் சிறிதுமிலார்;
வாணிகத்தின் பேரால் வழிப்பறிகள் செய்கின்றார்;
நாணிகந்து செல்வரென நாட்டில் உலவுகின்றார்
கொள்ளை யடிப்பதற்குக் கூசாப் பெருவணிகர்
வெள்ளையப்பன் ஒன்றே விரும்பிக் குவிக்கின்றார்;
சட்டங்கள் போட்டுள்ள சாமி படந்தொங்கும்
மொட்டும் மலரும் முழநீளச் சரந்தொங்கும்
பத்திக் கொருநாளும் பஞ்சம் இருந்ததிலை
எத்திப் பிழைக்க இறைவன் துணையென்பார்
நாட்டைக் கெடுக்கும் நயவஞ்ச வாணிகத்தைப்
போட்டுப் பொசுக்கிப் புதைகுழியில் மூடிவிட்டு
நாட்டுக்கு நற்பெயரை ஈட்டித் தரமுயல்க
ஈட்டுந் தொழிலோர் இனி.

நல்ல உலகமடா!

கலி வெண்பா

விண்ணைத் தொடநிமிர்ந்த விந்தைப் பெருமலைஎன்
கண்ணிற் புகுந்து கருத்தில் இடம்பெறவே
வண்ண எழிலெல்லாம் வாரிப் பெருகமனம்
எண்ணியதால் ஆங்கோர் எழில்முகிலாய் மாறிமிக
ஓங்கும் மலைமுகட்டின் உச்சிப் பெருவெளியில்
தேங்கித் தவழ்ந்து திரிந்துவிளை யாடிவந்தேன்;
பூத்துக் குலுங்கும் பொலிவுடைய மாஞ்சோலை
பார்த்துக் களித்தங்குப் பாடுங் குயிலானேன்
கேளென்று வந்த கிளைக்குயிலைக் கூடிநின்று
நாளெல்லாம் நல்ல தமிழ்பாடிக் கொண்டிருந்தேன்;
முற்றி முதிர்கனிகள் மொய்த்திருக்கக் கண்டதனால்
பற்றி அவையுண்ணப் பாய்ந்துவரும் சிற்றணிலா
மாறிக் கிளைதோறும் மாங்கனிகள் துய்ப்பதற்
கேறிக் குதித்தங்கே எக்களித்து நான்திரிந்தேன்;
[illegible] செழிப்பாக்கி நாட்டைச் சிறப்பாக்க
ஆற்றிற் சலசலவென் றார்த்துப் புனலோடக்
கண்டேன் குதித்தேன் கயலாகிப் பாய்ந்தின்பம்
கொண்டேன் அழகுப் [illegible] துள்ளிக்

குதித்து நெளிந்தோடிக் கொத்தடிமை யின்றி,
எதிர்த்துவரும் நீருள் எழிலாக நீந்திவந்தேன்:
ஆறும் நெடிதோடி ஆர்த்தெழும்பும் நீள்கடலுட்
சேரும் பொழுதத்துச் சீறும் அலையானேன்
பொங்கிக் கரைமோதிப் போய்த்திரும்பி ஆடுகையில்
அங்கே முகில்வரலும் ஆசைப் பெருக்கதனால்
மீண்டும் முகிலாகி மேலே தவழ்ந்தேறி
யாண்டும் திரிந்துமனம் ஆரக் குளிர்ந்ததனால்
பெய்யும் மழையானேன் பேசும் மனிதரவர்
செய்யுங் கொடுமைகளுஞ் சேராப் பிளவுகளும்
வஞ்சம் கொலைகளவு வாட்டும் வறுமைஎன
அஞ்சும் படிகண்டேன் ஐயவோ என்றரற்றி
நல்ல உலகமடா! நாகரிக மாந்தரெனச்
சொல்ல மனங்கூசும்; சூது மிகவுடையார்;
இன்ப வுலகத்தை ஈங்கிருந்து காண்பரிது
துன்ப வுலகமிது துன்பம் எனநெஞ்சம்
ஆற்றாமல் நல்லுலக ஆசையினால் மீண்டுமொரு
காற்றோடு போனேன் கரைந்து.

சிவப்பு விளக்கு.

ஒன் றிரண்டு பெற்றிருந்தால் மகிழ்ச்சி பொங்கும்
உள்ளமெலாம் அன்பூறும்; கண்ணே முத்தே
என் றிருந்து கொஞ்சிமகிழ்ந் தின்பங் காண்போம்;
எட்டென்றும் பத்தென்றும் பெருக்கி விட்டால்
கன் றிமனம் நோவதலால் இன்பம் ஏது?
கனிவேது? குலவிவரும் அன்பும் ஏது?
முன் றில்தனில் வரும்போதே எரிந்து வீழ்வோம்/
முப்பொழுதுங் கடுகடுப்பே முகத்தில் வாழும்.

தந்தைக்கும் நலனில்லை; சுமந்து பெற்ற
தாய்தனக்கும் நலனில்லை; பெருகு மக்கள்
மந்தைக்கும் நலனில்லை; வீடும் நாடும்
வளஞ்சிறக்க வழியில்லை; இவற்றை எல்லாம்
சிந்திக்கும் மனமில்லை; சொன்னால் கேட்கும்
செவியில்லை; இவ்வாறே நடந்தால் நம்மை
நிந்திக்கும் வருங்காலம்; இல்லை என்ற
நெடுஞ்சொல்லே எத்திக்கும் நிறைந்தி ருக்கும்;

முக்கோண வடிவத்தைக் காணும் போது
முகங்கோணுஞ் சிலருக்கு; நாட்டு மக்கள்
எக்கேடு கெட்டாலும் தம்மி னத்தார்
இனிதாக வாழ்வதுதான் அவர்தங் கொள்கை;
தக்கார்தம் நெஞ்சமெலாம் தாம்பி றந்த
தாய்நாட்டின் நலம்நினைக்கும்; குடும்பத் திட்டம்
எக்காலும் தமதுநலத் திட்ட மென்றே
எல்லோரும் நினைந்தொழுகின் நாடு வாழும்

கருப்படியில் விளையாடிக் களிக்கும் மாந்தன்
காமமெனும் நெருப்படியில் நின்று கொண்டே
நெருக்கடியைத் தன்வீட்டில் ஆக்கி விட்டு,
நெடுந்தெருவில் பள்ளிகளில் ஊரில் எங்கும்
நெருக்கடியை ஆக்குகிறான்; ஆள்வோர்க் கென்றும்
நெருக்கடியை ஆக்குகிறான்; இவனால் நாட்டில்
உருப்படியாய் நலமொன்றும் வளர்வ தில்லை
ஒளிநெருப்பில் அவன்நலமும் கருகித் தீயும்.

செல்வழியில் இடர்ப்பாட்டை முன்னு ணர்த்தச்
சிவப்புநிற விளக்கொன்று வைத்தல் போல
இல்வழியில் இடர்ப்பாட்டை முன்னு ணர்த்த
இருப்பதுதான் முக்கோணச் செவ்வி ளக்கு;
நல்வழியில் நடந்துசெல நினைவோர் அந்த
நலம்பயக்கும் ஒளிவிளக்கைத் துணையாக் கொள்வர்;
சொல்வழியைக் கேளாரேல் விளக்கி ருந்தும்
தோண்டுகுழி வீழ்ந்தழியும் மூடர் ஆவர்.

முன்னறிவிப்பு.

எண்சீர் விருத்தம்

தனிமையிலே ஒருவெள்ளி கிழக்கு வானில்
தகதகத்துக் கண்சிமிட்டி நிற்க எங்கள்
இனிமையது வளர்ந்துவரக் கண்டோம்; ஆனால்
எங்கிருந்தோ ஒருகோழி கூவக் கேட்டோம்;
நனிமகிழும் எமக்கிரவு கழிந்த தேயோ?
நலமறியாக் குரற்கோழி வாய்தி றந்தால்
இனிவிடியல் வருமென்னும் அறிவிப் பன்றோ?
எனமயங்கி அதன்குரலை வெறுத்து நின்றோம்.

இன்பத்தின் பங்காளி யாகி நின்றாள்
இணைவிழிக்குள் படர்ந்திருக்கும் நிறத்தை விஞ்சப்
பொன்பற்றி உருக்கியதை வார்த்த தைப்போல்
புதியநிற எழிற்கோலம் அடிவா னத்தைப்
பின்பற்றிப் பரவியது; பூமி யெங்கும்
பேரொளியை வீசுதற்குப் பகலோன் வந்தான்
முன்முற்றக் கதவதனைத் திறந்து வைத்தோம்
முகிழ்த்துவரும் காதலுக்குக் கதவ டைத்தோம்

இவ்வண்ணம் வாழுங்கால் ஒருநாள் என்றன்
எழிலரசி வந்தென்பால் குழைந்த வண்ணம்
'கைவண்ணம் முன்னையினுஞ் சுவைக்கும் வண்ணம்
காய்வண்ணஞ் சமைத்துள்ளேன் உண்ணும்' என்று;
மெய்வண்ணம் அழகேறும் வண்ணம் வந்தாள்;
மேலெண்ணம் யாதோஎன் றையங் கொண்டேன்;
ஐவண்ணப் பட்டொன்று பார்த்தா ளென்ற
அறிவிப்பின் வண்ணமெனப் பின்பு ணர்ந்தேன்.

ஒருநாள்நான் வாய்குமட்டி மயங்கி நின்றேன்
உதவாத பித்தத்தின் அறிவிப் பென்றாள்
இருநாளும் அருகிருந்தே இஞ்சிச் சாற்றை
எலுமிச்சைச் சாற்றுடனே கலந்து தந்தாள்;
மறுநாளவ் வேந்திழைவாய் குமட்டக் கண்டேன்
மாதுனக்கும் பித்தத்தின் அறிவிப் பென்றேன்;
தெரியாதோ இதுகூடப் போங்க ளத்தான்
தெரிவையரைத் தாயாக்கும் அறிவிப் பென்றாள்.

மக்கள்மெய் தீண்டுதல்நம் உடலுக் கின்பம்
மற்றவர்தம் மொழிகேட்டல் காதுக் கின்பம்
இக்குறளின் பொருளினிக்குஞ் செய்தி சொன்னாய்
ஏந்திழையே வாழியநீ; எனினும் ஒன்றை
அக்கறையோ டுனக்குரைத்தல் கடமை யாகும்;
அங்கேபார் சுவரெல்லாம் முக்கோ ணங்கள்!
அக்குறிதான் நம்குடும்ப நலத்தைக் காக்கும்
அறிவிப்பாம் அளவறிந்து பெறுதல் வேண்டும்.

பெறுவதற்குள் மூக்கோண நினைவு வந்து
பிதற்றுகிறேன் எனமூக்கில் விரலை வைத்தாய்!
கருவயிற்றாய் முன்னுணர்ந்து நடவா விட்டால்
கன்னத்தில் விரல்வைப்பாய் பின்னை நாளில்;
திருமணத்தை நடத்திடுவோர், குடும்பப் பாங்கைத்
தெரிந்துநலம் பெறவிழைவோர் நெற்றி மீது
விரல்வைத்துச் சிந்திக்கும் பழக்கம் பெற்றால்
விடிவுண்டு நாட்டுக்கும் நமக்கும் என்றேன்.

சிந்தனையே இல்லாமல் எட்டும் பத்தும்
சீரழிய மகப்பெறுதல் வீட்டிற் குள்ளே
வந்துபுகும் வறுமைக்கோர் அறிவிப் பாகும்;
வளமிழந்து நலமிழந்து நாடு தானே
நொந்தழியுஞ் சிறுமைக்கோர் அறிவிப் பாகும்;
நுண்மதியர் ஈதுணர்ந்தே வீடும் நாடும்
வெந்துயரில் வீழாமற் காப்ப தற்கு
விளக்குகின்றார் முக்கோணச் சின்னங் காட்டி.

என்றுரைத்தேன் மொழிந்தவெலாங் கேட்ட நல்லாள்
'எழில்கொழிக்கும் நமதில்லம்; நலங்கள் பெற்று
நின்றினிக்கும் நம்நாடு; நெஞ்சில் என்றும்
நிலைத்திருக்கும் இவ்வெண்ணம்; அதனால் நீங்கள்
நன்றுரைக்கும் படிநடப்பேன்; கட்டுப் பாட்டு
நலங்காக்கும் பொறுப்புமக்கும் வேண்டு மத்தான்!
என்றனுக்கு மட்டுமிது கடனாம் என்றே
ஏமாந்து போகாதீர்' என்று ரைத்தாள்.

இருண்ட வீடு.

வரம்பெல்லாம் கதிர்வளைந்து முதிர்ந்தி ருக்கும்
வயல்தந்த மணிகுவியும் களஞ்சி யங்கள்,
வரம்பில்லாச் செல்வங்கள் தென்றல் வீசும்
வளமனைகள், குறிப்புணர்ந்து பணிகள் செய்வோர்,
நிறங்குன்றாப் பொன்னணிகள் முதலா யாவும்
நிறைந்ததொரு வாழ்வெனினும் பிள்ளை இன்றேல்
நரம்பில்லா யாழாகும்; உயிர்த்த லில்லா
நன்மண்ணாற் புனைந்தஎழிற் பாவை யாகும்.

பளபளக்கும் வெண்ணிறத்துச் சுவர்கள், நான்கு
பக்கத்தும் நின்றொளிரும் பளிங்குத் தூண்கள்,
வழுவழுப்புத் தரையின்மேல் வண்ணப் பூக்கள்
வகைவகையாய்ச் செய்திருக்கும் பளிங்குக் கற்கள்,
குளுகுளுத்த தென்றல்வரும் சாள ரங்கள்
கொண்டிலங்கும் மாமனைதான்; எனினும் அங்கே
தழுதழுத்த மொழிபேசும் பிள்ளை ஒன்று
தவழ்ந்திலதேல் மலரில்லாச் சோலை யாகும்.

பெற்றெடுத்த பிள்ளையினைத் தொட்டு ணர்ந்து
பெறும்பயனைப் பெற்றிலதேல் என்ன கையோ?
சிற்றுருவப் பொற்சிலையைத் தூக்கித் தூக்கித்
திளைத்தின்பம் அடையாத்தோள் என்ன தோளோ?
முற்றிவரும் செழுந்தேனைப் பொழியும் வாயின்
முத்தங்கள் பெற்றிலதேல் என்ன கன்னம்?
கற்றவர்க்கும் பொருள்விளங்கா மழலை கேளாக்
காதினர்க்குச் செவியிருந்தும் பயன் தான் என்ன?

உழைத்தலுத்து வருவோர்க்குக் களைப்பை நீக்கி
உள்ளத்துக் கவலைக்கும் மருந்தாய் நிற்கும்;
பிழைப்புக்கு வழியறியாக் குடிலுக் குள்ளும்
பெருஞ்செல்வங் குவிந்தமனைக் குள்ளும் அன்பு
தழைத்திருக்க ஏற்றிவைக்கும் ஒளிவி ளக்காம்;
தவழ்ந்துவரும் மகவிலையேல் எந்த வீடும்
செழித்திருக்கக் கண்டதிலை இருண்டே தோன்றும்;
சிரிப்பொலியின் எதிரொலியும் கேட்ப தில்லை.

இசையினிமை பயக்கும்யாழ் பிள்ளை என்றேன்;
எல்லையின்றிப் பெறின்வாழ்வே உடைந்த யாழாம்;
நசைமிகுந்த பேசும்பொற் சிலையைக் கொண்ட
நல்லதொரு வீடொன்றே கோவில் என்றேன்;
திசைகடந்து வரம்பதனை மீறி விட்டால்
சிதறுண்டு பாழ்பட்ட மண்ட பந்தான்;
பசிமிகுந்த கூக்குரலே கேட்கும் அங்கே
பண்ணொலியோ யாழொலியோ கேட்ப தில்லை.

எட்டென்றும் பத்தென்றும் பெற்று விட்டால்
எடுத்தணைக்கும் கைகளிலே இன்பம் உண்டோ?
தொட்டெடுத்துத் தோள்வைத்துச் சுமப்ப தென்றால்.
சுமையாகத் தோன்றுமலால் இன்பம் ஏது?
சுட்டெரிக்கும் பசிக்கொடுமை வாட்ட வாடித்
துவண்டிருக்கும் கன்னத்தில் முத்த மெங்கே?
பட்டென்றும் பசியென்றும் கேட்டுக் கேட்டுப்
பதறியழும் அழுகுரலே செவியிற் கேட்கும்.

கவலைக்கு மருந்தாகும் பிள்ளை; ஆனால்
கணக்கின்றிப் பிறந்துவிடின் அதுவே உள்ளக்
கவலைக்கு விருந்தாகிச் சலிப்பை ஊட்டும்;
காப்பதற்கு வழியின்றித் தவிக்கச் செய்யும்;
உவமைக்கு விளக்கென்று சொல்வ ரேனும்
ஒருவர்க்குப் பலமகவு பிறந்து விட்டால்
அவலத்தைக் காண்பதலால் ஒளியா தோன்றும்?
அவர்அகத்தில் களிப்பேது? சிரிப்பும் ஏது?

கதிரவனும் நிலாமகளுங் கூடிப் பெற்ற
கணக்கில்லாப் பிள்ளைகள்தாம் விண்மீன் கூட்டம்;
அதிகஒளி அக்கூட்டம் பெற்ற துண்டோ?
அங்கங்கே மின்மினிபோல் ஒளிரக் கண்டோம்;
புதியவழி பின்பற்றித் திட்ட மிட்டுப்
புகுகின்ற மனமின்றிப் பெருக்கி விட்டால்
மதிமயங்கி ஒளிகுறைந்து துயரந் தோய்ந்து
வழியறியா இருட்டறையாய்ப் போகும் வீடு.

துன்புறவோ பெற்றாள்?

எண்சீர் விருத்தம்

இன்பத்தை வாழ்வதனில் விழையும் மாந்தர்
    இருக்கும்நிலை யுணர்ந்துமகப் பெறுதல் வேண்டும்
பன்மக்கள் பெறலொன்றே கடனென் றெண்ணிப்
    ~~பிழைக்குவிதால்~~ பல பெறலால் அவர்பொறுப்புத் தீர்வ தில்லை;
துன்பத்தை அவர்காண்ப தன்றி நாட்டின்
    துயருக்கும் விதைதூவி விட்டோர் ஆவர்;
நன்மக்கள் எனநாடு போற்றும் வண்ணம்
    நலிவகற்றி வளர்ப்பதவர் கடமை யன்றோ?

வீட்டுநிலை நாட்டுநிலை அறியா மாந்தர்
    வெறும்பருவ நலமொன்றே குறியாக் கொண்டு
கூட்டுணர்வால் ஆண்டுதாறும் தவறா வண்ணம்
    குழந்தைகளைப் பெற்றுவிட்டு, வளரும் நாளில்
வாட்டுகிற பிணிநீக்கி உண்டி தந்து
    வளர்கல்வி யறிவூட்டிப் பேணிக் காக்க
மாட்டாமல் துயர்க்கடலுள் மூழ்கிக் கண்ணீர்
    வடிக்கின்ற குடும்பங்கள் மிகவே கண்டோம்.

பிணியுழந்து மகவொன்று ஒருபால் வீழும்;
பெரியமகன் கல்விக்குப் பொருளை வேண்டும்;
மணியணிந்த எதிர்வீட்டுச் செல்வப் பிள்ளை
வைத்திருக்கும் தின்பண்டம், பட்டுச் சட்டைத்
துணிவிழைந்தே அடம்பிடிக்கும் மற்றி ரண்டு;
தொடுகறிகள் பற்றவிலை என்று கூறி
அணிவகுத்து நின்றிருக்கும் மூன்று பிள்ளை;
அத்தனைக்கும் என்செய்வான் பெற்ற தந்தை?

'பூப்படைந்த பெண்ணிரண்டை வீட்டில் இன்னும்
பூட்டிவைப்ப தெத்தனைநாள்? கையில் காதில்
காப்பணிகள் ஒன்றில்லை, துணிகள் இல்லை,
கவலையிலா திருக்கின்றீர்' என்று கேட்டு
நாப்பணிய மொழிந்திருப்பாள் மனைவி நல்லாள்
நாளெல்லாம் இதைநினைந்தே மெலிந்த மெய்யாள்;
சாப்பிடவும் மனமின்றித் துயிலு மின்றித்
தவிப்பதற்கே பிள்ளைகளைப் பெற்று விட்டான்.

வருவாயோ மிகக்குறைவு மக்கட் செல்வ
வளர்ச்சிக்கோ குறைவில்லை; தீராத் துன்பம்
உருவாகக் கொண்டவன்முன் வீட்டுக் காரன்
ஓரைந்து மாதமென்றான் வாடகைக்கு;
கருவான மாதத்தை எண்ணிக் கொண்ட கொண்டாள்
கருங்குழலாள் தன்வயிற்றைத் தடவிக் கொண்டாள்
உறுவாழ்வு துன்புறவோ பெற்றாள்? அந்தோ!
ஒன்றிரண்டு பெற்றிருந்தால் துன்பம் ஏது?

புது விதி செய்வோம்.

ஒருவனுக்கோர் மனைவியெனச் சட்டஞ் செய்தால்
ஊரிலுளார் அனைவருமே ஏற்க வேண்டும்
ஒருமதத்தை மட்டுமது கட்டு றுத்தும்
ஒருமதத்தைக் கட்டுறுத்த இயலா தென்றால்
அரசெடுத்த திட்டத்தாற் பயனே யில்லை;
அனைவர்க்கும் பொதுவான சட்டம் வேண்டும்.
கருவிதைத்த பெருக்கத் தடுக்க வேண்டின்
கண்ணோட்டங் காட்டாமல் நடத்தல் வேண்டும்,

மடம்விட்டு நாண்விட்டுத் துணியும் விட்டு
வருமானங் காட்டிவருந் திரைப்ப டங்கள்,
உடம்பொட்டி இதழொட்டிக் கன்னம் ஒட்டி
ஒடிந்துவிழும் இடைபற்றிக் கைகள் பற்றி
இடம்விட்டுப் போகாமல் ஒட்டிக் காட்டும்
இழிவுதருஞ் சுவரொட்டி இவற்றைக் காண்பார்
தடங்கெட்டுப் போகாமல் என்ன செய்வர்?
தவிதவிக்கும் முக்கோணச் சின்னம் அங்கே.

மணஞ்செய்ய மகளிர்தமக் கிருபத் தைந்து
வயதாக வேண்டுமென வகுக்க வேண்டும்;
பணஞ்செய்யுந் திரைப்படத்தார் சமுதா யத்தைப்
பாழ்படுத்துங் கெடுகாமக் காட்சி காட்டா
வணஞ்செய்ய விதிவகுக்க வேண்டும்; காமம்
வழிகின்ற கிண்ணங்கள் போன்ற தாள்கள்
குணங்கொய்யப் பெருகுவதைத் தடுத்தல் வேண்டும்;
குடும்பநலத் திட்டங்கள் வெற்றி யாகும்.

மடமையினைத் தகர்த்தெறிந்து நாட்டு மக்கள்
வளமாக வாழ்வதற்குப் பெரியார் சொன்ன
திடமருவுங் கொள்கைகளை மனத்திற் கொண்டு
தெளிந்துணர்ந்து நடைமுறையில் போற்றல் வேண்டும்;
கடமையொடு கண்ணியமுங் கட்டுப் பாடும்
காத்துவருங் குடும்பங்கள் தோன்றச் செய்வோம்
கொடுமைக்கே ஆளாகிப் பாழா காமல்
குடும்பநலங் காப்பதனால் நாடுங் காப்போம்.

விடிவு தோன்றும்

நேர்கோட்டில் நடந்துசெலத் தயங்கு கின்றான்
நெறிவிலகி நடப்பதையே விரும்பு கின்றான்
பார்போற்ற வகுத்தமைத்த அகன்ற பாதை
பார்த்தபினும் சந்தினையே தேடு கின்றான்
சீர்காட்டும் தெருவிளக்கு நிற்கக் கண்டும்
தெளிவின்றி இருட்டுக்குள் உலவு கின்றான்
யார்தூற்றிப் பழித்தாலும் அவனுக் கென்ன?
எப்படியோ குறுக்குவழி ஒன்றே கண்டான்.

நல்வழிகள் பலவிருந்தும் அவற்றை விட்டு
நடுத்தெருவில் விலங்குகள்போல் திரிய லுற்றான்
அல்வழியில் செல்வதையே தேர்ந்து கொண்டான்;
அதற்குரிய காரணமென்? வீடு தோறும்
நெல்விளையுங் கழனிகள்போல் விளைந்து நிற்க
நெருக்கடியை ஆக்கிவிட்டான்; அதனால் மாந்தன்
புல்வழிகள் மேற்கொண்டான் செம்மூக் கோணம்
புகட்டுகிற நெறிநடந்தால் விடிவு தோன்றும்.

நிலமகளா கொடியவள்?

ஈரோடு

நீதியொடு குடிமக்கள் நலம்நி னைக்கும்
நெஞ்சுடையார் மூவேந்தர் ஆண்டி ருந்தார்;
ஆதியிலவ் வாட்சிக்கு நிகரே யில்லை;
ஆயினுமப் பரம்பரையின் பெயரு ரைக்க
நாதியிலை; ஏனில்லை? நிலம டந்தை
நலம்வேட்டுத் தமக்குள்ளே போர்தொ டுத்து
மோதியதால் அழிந்தொழிந்தார் அந்தோ! அந்த
மூவரசை யழித்தவளைக் கொடியள் என்பேன்.

வடபுலத்து மன்னரையும் விட்டா ளல்லள்
வாழ்விழந்த பாண்டவர்க்கும் நூற்று வர்க்கும்
கெடுமனத்தைப் பகையுளத்தைத் தந்து நின்றாள்
கிளைஞருக்குள் பகைமூட்டி அழித்தொ ழிந்தாள்;
அடுகுணத்துச் செஞ்சீனர் அண்டை நாடர்
அகப்பகையாய் நமதுபனி மலையின் பாங்கர்
இடர்விளைக்க வழியமைக்கச் செய்த வள்யார்?
இழிபழியை அவர்க்களித்தாள் அவளே யன்றோ?

உலகத்தை ஒருகுடைக்கீழ் ஆள எண்ணி
ஒவ்வாத போர்வெறியர் உலகில் யாண்டும்
கலகத்தை விளைவித்துப் போர ரக்கன்
கடுவாயில் போய்வீழ்ந்தார்; அவரை எல்லாம்
இலவுக்குக் காத்திருந்த கிளிபோ லாக்கி
ஏவாத பேராசை உள்ளத் தூட்டி
நலமழித்த நிலமகளை எப்பேர் சொல்லி
நானழைப்பேன்? மாபாவி என்ப தல்லால்.

பாவமவள்! நிலமகளா குற்றஞ் செய்தாள்?
பாராள வந்தவர்தாம் குற்றஞ் செய்தார்;
யாவுமவர் ஆசையினால் வந்த தீமை
அதற்கவளா பொறுப்பாளி? இல்லை இல்லை;
காவலர்கள் பிறர்க்குரியாள் தோள்வி ழைந்தார்
கருத்தழிந்தார் உருத்தெழுந்தார் தாமே மாண்டார்;
மேவுகின்ற ஆடவர்தாம் நல்ல ரானால்
மெல்லியலாம் நிலமகளும் நல்லள் ஆவாள்.

நிலமகளின் ஆசையினாற் கொடிய மாந்தர்
நெடுகிலுமே செய்தீமைக் களவே யில்லை;
பலவுயிரும் பலபொருளும் பிறப்ப திந்தப்
பரந்துபடும் நிலத்திற்றான்; பின்னர் அந்தக்
குலமுழுதும் மறைந்தொடுங்கி மாய்வ தெல்லாம்
கூறுமிந்த நிலத்திற்றான்; இதைம றந்து
நிலமுழுதும் தாமுண்ண முயலு கின்றார்
நிலையாகத் தமதென்றும் எண்ணு கின்றார்.

பிறர்க்குரியாள் - பிறர்க்குரிய நிலமகளை ள்

பெரும்பொருளும் உயர்மனையும் வயலும் இன்னும்
பேறனைத்தும் பெற்றாலும் இறுதிக் காலம்
வரும்பொழுது மனிதனுக்குச் சொந்த மென்று
வாய்த்தநிலம் ஆறடிதான்; அதைம றந்து
வரும்மனிதன் வாழ்வெல்லாம் பிறர்நி லத்தை
வளைப்பதற்கே முயல்கின்றான்; வளைத்த பின்னும்
அரும்புகிற ஆசையைத்தான் காட்டு கின்றான்
ஆசைக்கோர் அளவில்லை அதனாற் போலும்.

தோண்டுங்காற் பொன்தருவாள் சோர்வ கற்றித்
துளைத்தெடுத்தால் தந்திடுவாள் எண்ணெய்; மேலும்
வேண்டுங்கால் நிலக்கரியும் ஈவாள்; ஆழ
வெட்டுங்கால் புனல்தருவாள்; ஆழ்ந்த கழ்ந்து
கீண்டுங்கால் இரும்புமுதற் கனிக ளெல்லாம்
கிடைக்கஅருள் நல்கிடுவாள்; ஏர்மு கத்தால்
தீண்டுஞ்சால் வழியெல்லாம் பயிர்கள் காட்டிச்
செழித்திருப்பாள் வளமெல்லாம் கொழித்தி ருப்பாள்.

கனிதருவாள் காய்தருவாள் வாழும் வண்ணம்
காலமெலாம் உயிர்தருவாள்; உடல்வ ருத்தி
இனிதருளும் ஈகையினால் அவளை வள்ளி
எனுஞ்சொல்லாற் புகழ்ந்துரைக்க ஆசை தோன்றும்
நலிமுயன்றே பாடுபடின் பொருளை வாரி
நல்கிடுவாள்; உழைப்பின்றி அயர்ந்து நின்றால்
முனிவுகொடு பொருள்குறைப்பாள்; உழைப்ப றிந்து;
முதல்கொடுக்கும் முதலாளி என்றுஞ் சொல்வேன்;

வள்ளி-வள்ளன்மையுடையவள்

நமக்கென்றே இருப்பவளை வாழ்நா ளெல்லாம்
நலிவுறுத்தி வருகின்றோம்; தலையி டத்துச்
சுமக்கவென மரம்வைத்தோம் மனைகள் கட்டத்
தூண்வைத்தோம் கல்வைத்தோம் காலும் வைத்தோம்
எமக்கென்ன என்றவள்மேல் உமிழு கின்றோம்
இரும்பெடுத்தே அவளுடலை அகழு கின்றோம்
சுமக்கின்றாள் பொறுக்கின்றாள் பொறுமை சாலி
தொழிலாளி போலிருக்குந் திறமை சாலி.

கடல்சுமந்தாள் மலைசுமந்தாள் கான்சு மந்தாள்
கால்நடைகள் பலசுமந்தாள் மாந்தர் என்ற
உடல்சுமந்தாள் வயல்சுமந்தாள் நதிசு மந்தாள்
ஊர்சுமந்தாள் நகர்சுமந்தாள் செடிசு மந்தாள்
குடல்சுமந்து பெற்றெடுத்த அன்னை யில்லாக்
குலப்பிள்ளை போலாகி நின்றாள் அந்தோ!
மிடல்சுமந்த அவளுருத்துச் சினந்து நின்றால்
மேலாளர் வாழ்வெங்கே அவளே வெல்வாள்.

போலிக் குடும்பம்

மன்னர் கல்லூரி சிவகங்கை.
29-1-1972

கலி வெண்பா

(மு/கு)

காற்றையே விஞ்சுங் கடுவேகங் கொண்டிலங்கும்
மேற்றிசையார் தந்தஒரு மேலான ஊர்திதனில்
முன்னே கணவன் முறுக்கோ டமர்ந்திருப்பான்
பின்னே மனையாள் பெருமிதத்தில் வீற்றிருப்பாள்
வேகத்தால் ஆடை விலகுவதும் தான்ஓராள்
மோகக்தி னுள்ளே முழ்கி எழுந்தவள்போல்
கையொன்றால் சுற்றிக் கணவன்றன் மெல்லிடையை
மெய்யொன்றச் சாய்ந்து மிடுக்கோ டணைத்திருப்பாள்
கட்டிப் பிடித்துக் களிப்போடு போமிவரை
எட்டி நடப்போர் இருகண்ணால் பார்த்திருந்(து)
''ஒட்டி உறவாடும் உள்ளன் புடையரிவர்!
விட்டுப் பிரியாத விந்தைமிகும் அன்றிலிவர்!
ஈதன்றோ நற்குடும்பம். இக்குடும்பம் போற்குடும்பம்
யாதொன்றுங் கண்டதிலை'' என்றே நயந்துரைப்பார்;
போகும் வழிப்படுவோர் போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்க
வேகம் மிகக்கொண்டு வீதியெலாஞ் சுற்றியபின்
வீட்டிற் புகுந்தவுடன் வேகங் குறைந்துவிடும்
ஏட்டிக்குப் போட்டி! எலிபூனை ஆகிடுவர்;

ஏறி விழுவார் சிறிதேனும் அன்பறியார்
மாறி நடப்பார் மனைவி கணவனெனும்
பேரைக் கடப்பார் பெருமைமிகும் இல்லறத்தின்
சீரை ஒருசிறிதும் சிந்தித்துத் தாம்நடவார்;
காட்சிக் குடும்பமெனக் கட்டுரைப்ப தன்றிஇது
மாட்சிக் குடும்பமெனும் மாற்றஞ் சொலப்படுமோ?
மாலை முடித்த மணவாளன் தான்கொண்ட
வேலை முடித்துப்பின் வீடு திரும்புங்கால்
மாலை யடுத்திருக்கும் மங்கிருளும் சூழ்ந்திருக்கும்
நிலை யுடுத்திருக்குஞ் சேயிழையாள் மட்டுமிராள்;
மெய்சோர்ந்து கைசோர்ந்து மேலும் மனஞ்சோர்ந்து
பைசோர்ந்து வந்தானைப் பார்த்து வரவேற்க,
உண்ணுஞ் சுவைநீர் உவர்ந்து கொணர்ந்துதர.
எண்ணங் களிக்க, இனிய மொழிசொல்ல,
இல்லாள் மனையகத்தே இல்லா நிலைகண்டு
நல்லான் அருகிருந்த நாற்காலி மேலமர்ந்தான்;
தொங்குசிறு பையொன்று தொங்குகிற கையுடையாள்
தங்குமொரு சிற்றுடையுந் தாங்காத மெய்யுடையாள்
வெள்ளைப் பொடியால் விளங்கும் முகமுடையாள்
அள்ளிச் சுருட்டி அமைத்த குழலுடையாள்
ஆடி அசைந்தே அழகுமயில் போல்வருவாள்;
வாடி அமர்ந்திருப்போன், வந்தாள் முகம்நோக்கி,
"எங்குநீ சென்றிருந்தாய்? இந்நேரம் ஆனபினும்
தங்கி வருவதுமேன் தையால்" எனக்கேட்டால்
"மாதர்கழ கத்தில் மனைவிமார் தங்கடமை
ஓதுதற்குச் சென்றிருந்தேன் ஊர்மெச்சப் பேசிவந்தேன்;

மாற்றம் = சொல்

கற்பென்றா லென்ன? கணவன் உரிமைஎன்ன?
பொற்புடைய மாதர் பொறுப்பென்ன? என்றெல்லாம்
சொற்பொழிவு செய்தேன் சொலற்கரிய கைதட்டல்!
அற்புதமே என்ன அமைந்துவிட்ட'' தென்றுரைப்பாள்;'
இப்படியும் நாட்டில் இயங்கும் குடும்பங்கள்
பற்பலவும் இந்நாளில் பார்த்தல் எளிதாகும்:
செல்வப் பெருக்காலுங் கல்விச் செருக்காலும்
பல்வகைய நாகரிகப் பாங்குக்கும் ஆட்பட்டுச்
சீரழிந்து போன சிலகுடும்பம் உள்ளதனை
ஊரறியும் நாடறியும்; ஒவ்வாக் குடும்பமிது;
மண்ணில் அடிவைக்க மாட்டாமல், உண்டவரை
விண்ணில் மிதக்கவைக்கும் விந்தைக் குடிபழகி
வந்தோன் குடும்பம், வருகின்ற நாளெல்லாம்
நொந்தே அழியும்; நொடிப்பொழுதும் இன்பமிலை;
கட்டிவந்த தன்மனையாள் கன்னம் முதுகெல்லாம்
கொட்டிவரும் மத்தளந்தான் கொண்டவன் கைகளுக்கு;
தற்கொண்டான் கொட்டுகிற தாளந் தவறாமல்
இற்குரியாள் ஓவென் றிசைப்பாள் அவலப்பண்;
பாழுங் குடியாற் பழுதுபடும் அக்குடும்பம்
நாளும் இளிவரலால் நைந்துபடும்; அவ்வில்லில்
வீரம் இருக்கும் வெகுளி உடனிருக்கும்
நேரஞ் சிறிதானால் நீள்அழுகை தானிருக்கும்
அச்சம் இருக்கும் அடுத்து நகையிருக்கும்
மெச்சும் உவகையதும் மேவிக் கலந்திருக்கும்
எண்சுவையுங் கூடி இயங்குமொரு நாடகத்தைப்
பண்சுவையுஞ் சேர்த்துப் படைக்கும் மதுக்குடும்பம்;

கல்லாக் குடும்பத்துங் கற்ற குடும்பத்தும்
எல்லாக் குடும்பத்தும் இச்சிறுமை காண்பதுண்டு;
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழாத ஓர்குடும்பம்
நையப் புடைக்கும் நரகம் எனவாகும்;
எங்கோ நரகொன் றிருக்கின்ற தென்றுரைப்பார்
இங்கேதான் அந்த இடர்நரகுங் காண்பதுண்(டு)
இல்லாள் மனைமாட்சி இல்லாளேல் அவ்வாழ்க்கை
பொல்லா நரகாகும் பொன்றாத் துயராகும்;
பேரின்ப வீடெனவும் பீழை யுறுநரக
ஊருண் டெனவும் உரைத்திடுவர் கண்டதிலை:
ஆனாலும் நம்மருகில் அவ்விரண்டும் உண்டென்று
காணா தலைகின்றோம் கண்ணிருந்துங் காணுகிலோம்:
போலித் தனமெல்லாம் போற்றித் திரியாமல்
வேலிக்குள் நின்றே விளைபயனைத் துய்த்திடுவோம்:
அன்பே துணையாக ஆற்றுங் குடும்பத்தில்
இன்பம் நிலைக்கும் இனிது

பீழை = கேடு, துன்பம்.

சமுதாய வீதியிலே

பெரியார் ஈ. வே. ரா கல்லூரி - திருச்சி
1-3-75

எண்சீர் விருத்தம்

சாதிமதம் வேர்விட்டுக், கூடி நின்ற
சமுதாயம் சீர்கெட்டுப், பிளவு பட்டு,
மோதிவரும் பகையுற்றுத் தாழ்வும் உற்று
முன்னேறும் நெறிகெட்டு, மிடியும் பட்டு,
மேதியினும் கீழாகி, உணர்வு கெட்டு,
மேலான மதிகெட்டு, மானம் விட்டு,
மேதினியில் அடிமைஎன உரிமை கெட்டு,
மெய்சுமந்து மாந்தரென வாழ்ந்து வந்தோம்.

மண்சுமந்த தோள்களிலே வீரங் கொண்ட
மாமன்னர் வழிவந்தோர், சங்கம் ஏறிப்
பண்சுமந்த பாடலினால் உலகை யாண்ட
பாமன்னர் வழிவந்தோர், தமிழ மாந்தர்;
கண்சுமந்து வந்தாலும் பார்வை கெட்டுக்
கால்இடறி வீழ்ந்தனரே என்று நெஞ்சில்
புண்சுமந்து நொந்தெழுந்து புரட்சி செய்யப்
பொங்கிஎழுந் தரியேற்றைப் போல வந்தார்,

மேதி = எருமை, மண் சுமந்த = பிட்டுக்கு ஆண்ட

வெண்தாடி வேந்தரவர், ஐயா என்றே
விழைந்தழைக்கும் கிழவரவர், பெரியார் என்றே
பண்பாடிப் போற்றுகின்ற தலைவர், எங்கள்
பகுத்தறிவுப் பகலவனார், தமிழர் பண்பு
மண்மூடிப் போகாமல் காக்க வந்த
மாவீரர், பாழ்பட்ட சமுதா யத்தின்
கண்மூடிப் பழக்கத்தால் எழுந்த கோட்டை
கலகலத்தே இடிந்துவிழச் செய்த தீரர்.

அப்பெரியார் திருப்பெயரைத் தலையில் தாங்கி,
ஆளுடைய பிள்ளையிவர் அரவ ணைப்பால்
ஒப்பரிய நடைமுறையில் இயங்கு கின்ற
ஒளிநிறுவுங் கல்லூரி யதனிற் கல்வி
தப்பிரியப் பயில்கின்ற இளைஞர் நீவிர்
சமுதாயச் சிந்தனையை மனதிற் கொண்டீர்; தீ/
அப்பெரிய மகிழ்ச்சியினால் வாழ்த்து கின்றேன்
அட்டாஓ சமுதாயம் வாழும் என்றே.

எதைஎதையோ சிந்திக்கும் இளைஞர் கூட்டம்
இருக்கின்ற நிலைகண்டு வருந்தி நெஞ்சம்
பதைபதைக்கும் இயல்புடையேன் ஆனால் நீவீர்
பயனுள்ள சிந்தனைக்கு வந்து விட்டீர்;
இதைநினைந்து மகிழ்கின்றேன்; இன்று நீங்கள்
இளைஞரெனும் நிலையிலுளீர், நாளை நாட்டின்
விதையனையீர், வேரனையீர், வளர்ந்த பின்னர்
விடுதலையின் பயன்நுகரும் தலைவர், ஆவீர்.

ஆளுடையபிள்ளை - கல்லூரி முதல்வரின் பெயர்
ரீ4 இங்க = பிழை நீக்க

இன்றுள்ள சமுதாய வீதி தன்னில்
எங்கேனும் நல்லொழுக்கம், உரிமை வேட்கை
ஒன்றுள்ள தாவென்று தேடிப் பார்த்தேன்;
ஒளிந்திருக்கும் இடங்காண முடிய வில்லை;
நன்றுள்ள பொதுநலந்தான் மாந்தர் நெஞ்சில்
நலம்பெற்று வளர்கிறதா என்று பார்த்தேன்;
நின்றுள்ள நிலைகாணேன்; தன்ன லந்தான்
நிலைபெற்றுக் கோலோச்சக் கண்டு நொந்தேன்.

வீதியிலே சமுதாயம் நிற்கக் கண்டேன்
விலைபேசிப் பண்பாட்டை விற்கக் கண்டேன்;
போதனையே செய்வாரைக் காணு கின்றேன்
புகன்றபடி ஒழுகுபவர் எவருங் காணேன்
ஏதினிமேல் நல்வாழ்வு? மாந்தர் நெஞ்சில்
இருளகன்று சுடரொளிதோன் றாதோ? என்று
வேதனையே கொள்கின்றேன் நிலையிற் கெட்ட
விலங்கியல்பு மானிடரை நினையும் போது;

போலிகளே சமுதாய வீதி தன்னில்
பொன்னோடும் புகழோடும் உலவல் கண்டேன்;
மாலையெலாம் அவர்பெறுவர் மதிப்பும் கொள்வர்;
மாமேதை என்றெல்லாம் விருதும் கொள்வர்;
மேலவரோ எள்ளலுற்றார், ஏசல் பெற்றார்,
மிதிபடுமோர் பொருளானார், தாழ்வே கண்டார்;
சாலியிலே பதருக்கு மதிப்பைக் கண்டேன்
சாறறியா வெம்பலுக்கும் மதிப்பைக் கண்டேன்

சாலி-நெற்பயிர்

சீர்கெட்ட சமுதாய வீதி தன்னில்
சிவப்புநிற விளக்குகளே ஒளிரக் கண்டேன்
கூர்கெட்ட மாந்தருக்கு நெறியைக் காட்டிக்
கூப்பிடுமோர் பச்சைநிற விளக்கைக் காணேன்;
தேர்விட்ட நெடுந்தெருவில் மேடு பள்ளம்
தெரியாமல் படர்கின்ற புதர்கள் கண்டேன்;
வேர்கெட்ட எட்டிக்கு நீரை வார்த்தார்
விழலுக்கே நீர்பாய்ச்சும் பேதை மாந்தர்.

கடவுளென வேதமெனச் சாத்தி ரங்கள்
காட்டுகிற நெறிகளெனச் சொல்லிச் சொல்லி
மடமையிலே மூழ்கிஒளிர் மதியைத் தேய்த்து
மாந்தரையே மாற்றுகிற சுயமை கண்டேன்;
இடமுடைய மண்மீதில் நடப்ப தற்கோர்
ஏற்றநெறி காட்டாமல் விண்ணை நோக்கிப்
படர்வழியைக் காட்டுகிறார்; காவி ரித்தாய்
பாலிருந்தும் கானலையே காட்டல் கண்டேன்.

ஒருத்தியென ஒருவனென உரைத்த காதல்
உயர்வாழ்வை அகப்பொருளென் றொருபேர் தந்து
பொருத்தமுற நம்முன்னோர் உரைத்து வைத்தார்;
புதியஅலை எனும்பெயரால் படமெ டுப்போர்
கருத்திலராய்ப் புறப்பொருளா மாற்றி விட்டார்
காசுக்கு வளைவதற்குக் கூசாப் பெண்டிர்
உருத்தெரிய மேனியெலும் உலர விட்டால்
உருப்படுமோ சமுதாயம்? என்று நொந்தேன்

ஈ/

பாலிருந்தும் = பக்கத்திலிருந்தும்

கலைக்கோட்டம் என்றிருந்தேன் காமக் கோட்டக்
கதவன்றோ திறந்துவிட்டார்; இளைஞர் அந்தப்
புலைக்கோட்டம் புகுவதற்கே ஆசைப் பட்டுப்
பொல்லாத கனவுகளைக் கண்டு கெட்டார்;
வலைக்கோட்டு மானினம்போற் சிக்கிக் கொண்ட
வஞ்சியரும் தறிகெட்டுத் திரிதல் கண்டேன்;
விலைப்பாட்டுக் கவிஞரெலாம் எழுதும் பாட்டை
விலைமாதும் கேட்பதற்குக் கூசி நிற்பாள்.

காதலெனும் மென்மலரைக் கசக்கி மோந்து
காட்டுகிற திரைப்படங்கள் உலவி வந்தால்
ஏதமுறத் தோலுரித்துக் காட்டும் பாங்கில்
எழுதிவரும் திரைப்பாட்டைக் கேட்டு வந்தால்
தீதகலக் காந்திநபி ஏசு புத்தர்
தெருத்தெருவா நின்றிருந்து போதித் தாலும்
ஓதுபயன் உண்டாமோ? தணிக்கை செய்வோர்
ஒளிபெற்ற கண்பெற்றால் நன்மை உண்டாம்.

திரையுலகக் கற்பு.

1-3-1970

தென்னாட்டு பண்பனைத்துஞ் சேர்த்தெடுத்துக் காணுங்கால்
இந்நாட்டுக் கற்புநெறி ஈடில்லாப் பொற்புநெறி
என்றே இலக்கியங்கள் எக்காலும் ஓதிவரும்
இன்றோ அதன்நிலைதான் ஏளனத்தின் கூடாரம்!
ஏற்றமிகும் கற்புநெறி இங்கே திரையுலகில்
நாற்றம் எடுத்தொழிய நாடகங்கள் ஆடுகின்றார்;
யாரும் அறியா தகத்தே நிகழ்வதெலாம்
பாரும் எனக்காட்டிப் பண்பை அழிக்கின்றார்
கூடும் அகத்திணையைக் கூத்தாட்டக் காரரிவர்
ஆடும் புறப்பொருளா ஆக்கிப் படைக்கின்றார்;
மேடை மிசையேறும் மெல்லியலார் நல்லுடலில்
ஆடை அணிவதற்கே அச்சப் படுகின்றார்;
சுட்டெரிக்கும் போதிலும் சுருண்டுவிழும் ஓர்புழுப்போல்
வட்டமிட்டு மேனி வளைத்து நெளிந்தவர்தாம்
தாயாக்கும் பண்பைத் தவிடுபொடி யாக்கிவிட்டுப்
பேயாட்டம் ஆடிப் பெரும்பழியைச் சேர்க்கின்றார்;
கற்புநெறி யிங்கே கடைச்சரக் கானதலால்
மற்றபடி உண்டோ மதிப்பு?

வாழ்வுப் பாதையில் - பக்தி

திருச்சி வானொலி நிலையம்
14-4-1970

'ஆண்டவனே எனைக்காக்க உன்னை யன்றி
ஆருள்ளார் இவ்வுலகில்? வேண்டி நிற்போர்
வேண்டுவதை வேண்டியவா றளித்துக் காத்து
வினைதீர்க்க வல்லவனே! கருணை நெஞ்சம்
பூண்டவனே! பொன்பொருள்கள் போகம் ஈவோய்!
புத்தாண்டுப் பிறப்புக்குப் பரிசுச் சீட்டு
வேண்டியவை வாங்கியுளேன்; மற்ற வர்க்கு
விழாமல் தடுத்ததனைக் காப்பா யப்பா!'

'பரிசென்றால் ஒன்றிரண்டா? பத்து லட்சம்!
பகவானே உனைநம்பி வாங்கி யுள்ளேன்;
அரசென்றால் ஈதன்றோ அரசு! நல்ல
ஆண்டவனும் நீயன்றோ? பத்து லட்சம்
பரிசொன்றும் எனக்குவரச் செய்து விட்டால்
பாரிலுனை எந்நாளும் மறக்க மாட்டேன்;
வரிசையுடன் வெள்ளிவிளக் கொன்று வாங்கி
வைத்திடுவேன் சந்நிதியில்; அருள்வா யப்பா!'

ஆண்டவன்முன் இவ்வண்ணம் வேண்டி நிற்கும்
அடியர்பலர் கோவிலுக்கு வந்து செல்வர்;
ஈண்டவர்தம் செயலெல்லாம் பக்தி என்றால்
இனியுலகம் ஏற்காது வெறுத்துத் தள்ளும்;
வேண்டுகிற பரிசிலது மற்ற வர்க்கு
விழவேண்டா என்னுந்தன் னலமா பக்தி?
காண்டகுநல் லின்பமெலாம் வையம் பெற்றுக்
களித்திடுக என்பதன்றோ பக்தி யாகும்

கையூட்டுத் தருவதுவா கடவுள் பக்தி?
காசுபணம் தந்ததனால் பங்குக் காக
நெய்யூற்றும் விளக்கொன்று தரலா பக்தி?
நினைந்தழுங்கும் காசுபண வெறியா பக்தி?
பையூட்டம் பெறுவதற்குக் கடவுள் முன்னே
பத்துலட்சம் பத்துலட்சம் எனலா பக்தி?
பொய்யூட்டும் வாணிகத்தைக் கோவி லுக்குள்
புகுத்துவதும் ஏய்ப்பதுமா நல்ல பக்தி?

முற்றிநலம் பழுத்திருக்கும் அன்பி னைத்தான்
மொழிந்திடுவர் பக்தியென உணர்ந்த நல்லார்
பற்றியெழும் அவ்வன்பால் உளமு ருக்கிப்
பண்படுத்திக் கொள்வதுதான் பக்தி யாகும்;
பற்றுடனே மாந்தரிடம் அன்பு செய்யப்
பயிலாமல் கடவுளுக்குப் பூசை செய்தால்
உற்றவனும் ஏற்பதில்லை; உலகந் தானும்
ஒருபோதும் பக்தியெனக் கொள்வ தில்லை.

கைவிரல்கள் செபமாலை உருட்டும், மெய்யில்
காலவரையும் நீண்டதொரு சட்டை தொங்கும்,
உய்வழிகள் மற்றவர்க்கே அவர்வாய் ஓதும்,
உளக்குறிப்பை முகத்தாடி மறைத்துக் காட்டும்,
பொய்விளையும் நெஞ்சத்தை மறைக்கும் சின்னம்
பொலிவுடனே அசைந்தாடி மார்பில் தொங்கும்;
செய்வினைகள் திரைமறைவில் கயமை காட்டும்;
திரிகின்றார் பக்தியெனும் பசுத்தோல் போர்த்து.

மெய்யான மண்டலங்கள், மறுமை யின்பம்,
மேலுலகம், என்றெல்லாம் நமக்குக் கூறிப்
பொய்யான வேடத்தால் உலகை ஏய்க்கும்
புரட்டர்களின் நடிப்பைப்போய் பக்தி என்றால்
அய்யய்யோ ஆண்டவனே நைந்து போவான்;
'ஆத்திகரின் நாத்திகரே மேலாம்' என்பான்,
'செய்யாத செயல்செய்யும் கொடிய ரெல்லாம்
சேர்ந்திருக்கும் மறைவிடமா பக்தி' என்பான்.

வட்டிக்கு வட்டியென்று வாங்கி, ஏழை
வயிறெரிய நெஞ்செரிய அவன்றன் வாழ்வில்
பட்டினிக்கு வழிவகுத்துச் சுரண்டிச் சேர்த்துப்
பாடுபடும் அவன்வீட்டில் இருளுண் டாக்கி,
விட்டெரிக்கும் மின்விளக்கால் கோவி லுக்குள்
வெளிச்சத்தைப் போடுகிறான்; விளக்கின் மேலே
ஒட்டுகிறான் தன்பெயரை; விளம்ப ரத்தின்
ஒருபகுதி தானீது பக்தி யில்லை.

ஏகசிவன் மால்அல்லா என்ற பேரால்
எத்தனையோ உண்டாக்கி வணங்கி நிற்போம்;
ஆசையுடன் ஒன்றின்பால் அன்பு கொண்டே
அயல்மதத்தை அவ்விறையைத் தாக்கித் தாழ்த்திப்
பேசிவரும் மதவெறியில் குறைந்தோ மல்லோம்;
பிழையுறநாம் ஏசலெலாம் யாரைச் சாரும்?
ஈசனையே சென்றடையும் என்பர் மேலோர்
எல்லாமும் அவனாக இருப்ப தாலே.

ஓரிறையைப் பலபெயரால் வாழ்த்து கின்ற
உண்மைநிலை உணராமல் ஒன்றைத் தாழ்த்தி
ஊரறிய வாய்மதத்தால் ஏசி வந்தால்
ஒப்புவனோ அவ்விறைவன் பக்தி என்று?
வேரரிந்து போட்டுவிட்டுச் செடியை நட்டு
விடுகின்ற தண்ணீரால் பயனே இல்லை;
ஆறறிவு படைத்துளநாம் கடவுள் என்னும்
அன்புருவை நன்குணர்ந்து பேணல் வேண்டும்.

தொட்டருகில் சென்றுதொழ உரிமை யில்லை;
தூரத்தே நின்றுதொழக் கூறு கின்றார்;
மட்டவிழும் மலர்தூவித் தாய்மொ ழிச்சொல்
வழிபாடு செய்வதற்கும் வழியே யில்லை;
எட்டுணையின் அளவேனும் உண்மை யின்றி
ஏய்க்கின்றார் கடவுளையே என்றால், பக்தி
மொட்டவிழும் என்றின்னும் நம்ப லாமோ?
மூடமதிச் செயலுக்கா பக்தி யின்பேர்?

தெருவோரம் குத்துக்கல் தெரிந்தாற் போதும்
சிலநாளிற் கடவுளென அதன்பேர் மாறும்;
திருநீறும் குங்குமமும் ஒருநாள் தோன்றும்;
சிலமலர்கள் அதன்தலைமேல் மறுநாள் தோன்றும்;
வருவோரும் போவோரும் அதனைக் கண்டு
வழிநின்று வியந்துபல பேசிச் செல்வர்;
மறுநாளே பாவாடை யம்ம னாகும்
மலர்சூடம் ஊதுபத்தி வாடை வீசும்.

பாவாடை யம்மனுக்கு வெள்ளி செவ்வாய்
பாலாலே அபிடேகம் நடக்கும்; அங்கே
பூவோடு வருமாதர் கூட்டம் சேரும்;
பூவாடைப் பக்தர்களின் குழுவும் கூடும்:
போவாரும் வருவாரும் மிகுத லாலே
பொலிவுள்ள உண்டியலும் அங்கே தோன்றும்;
ஓவாதே உண்டியலும் நிறைவ தாலே
உள்நாட்டுப் பூசல்களும் மிகவே தோன்றும்.

குத்துக்கல் சாமிக்குச் செல்வம் பொங்கிக்
குவிகின்ற நிலைவரலும் உரிமைக் காகப்
பத்தருக்குள் அடிதடிகள் குத்து வெட்டுப்
பரிமாறல் தவறாமல் நடப்ப துண்டு;
குத்துக்கல் எனதென்றே ஒருவன் சொல்வான்;
குங்குமத்தை முதன்முதலில் நான்தான் போட்டுப்
பத்திக்கு வழிவகுத்தேன் என்பான் மற்றோன்;
பணமெனக்கே சொந்தமென்பான் இடத்துக் காரன்

வெள்ளிமணி, தங்கமணி, அக்கு மாலை,
    வேடத்தால் பொலிகின்ற சமயச் சின்னம்,
வெள்ளமென வருதிரளில் ஓடும் தேர்கள்,
    வீதியிலே கண்டபடி செய்யும் பூசை,
கொள்ளைநிதி மிகத்திரட்டி இறைவன் பேரால்
    கூத்தாடல், எனுமிவைதாம் பக்தி யல்ல;
உள்ளமதில் தூய்மைநிலை இல்லை என்றால்
    ஒவ்வொன்றும் வெளிப்பகட்டுச் செயலே யாகும்,

காயமிது மாயமென்பார், காய கல்பம்
    கண்டருந்தித் தம்முடலைக் காயம் செய்வார்;
மாயமடா இவ்வுலகம் என்பார், நம்மை
    மயக்கிமிகப் பொருள்தொகுக்க மாயம் செய்வார்;
தேயுமடா சிற்றின்பம் என்பார், அந்தத்
    தெரிவையர்தம் நலம்நினைந்தே தேய்வர் நாளும்;
சாயமெலாம் வெளுத்திடினும் மீண்டும் பூசித்
    தம்வாழ்வைப் பக்தியினால் மெருகு செய்வார்.

நிலையாமை உணர்த்துவதே பக்தி என்றால்
    நீணிலத்தை வெறுத்துவிடல் பக்தி யன்று;
நிலையாமை தனையுணர்ந்தே உலக வாழ்வில்
    நிலைத்தசெயல் செய்வதுதான் பக்தி யாகும்;
கலையாமல் தன்மனத்தைக் கட்டுப் பாட்டில்
    கட்டுறுத்துக் கடமைகளைச் செய்வ தொன்றே
உலையாத கண்ணியஞ்சேர் பக்தி யாகும்;
    உலகத்தை விரும்புவதே உயர்ந்த பக்தி.

அக்கு மாலை = உருத்திராக்க மாலை

மேலுலக வாழ்வுக்கு வழியைக் காட்ட
    மேன்மை பெறும் இவ்வாழ்வை மாயம் என்போர்
பாலுடனே முந்திரிகைப் பழங்கள் உண்டு
    பயன்பெறுவர் பணம்பெறுவர் பக்தி என்பர்;
காலளவு தொங்குகிற தங்க மாலை
    கழுத்தணிந்து மெய்யடியார் போல்நடிக்கும்
போலிகளை நம்பாதீர்! கண்ணை மூடிப்
    புலம்பாதீர்! விழிதிறந்தே உலகைக் காண்பீர்!

கையகத்தே பழமிருக்கக் கிளையில் தொங்கும்
    கனிதனக்கே வாய்திறந்து நிற்றல் நன்றோ?
வையகத்தை நம்பாமல் பக்தி என்று
    வானத்தை நோக்குவதால் என்ன கண்டோம்;
மையகத்தில் படாமல் தூய்மை செய்து,
    வாழ்ந்துவரும் தாயகத்தின் பக்தி பூண்டு
வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து காட்டி
    வானுலகை இவ்வுலகில் படைப்போம் வாரீர்!

(சொன்னாலியால், இப்பாடலைக் கேட்ட
பக்தர்கள் கண்ணைக் கசக்கிக்கள்
திணக்கின்றி எழுந்தனர்)

மை அகத்தில் படாமல் = மனத்தில் மாசுகள் படாமல்

இன்றைய மனிதன்

தமிழ்ப்பேரவை-திருவானைக்கா.
25—4—1965

இனி வெண்பா

நப்
பூவுலகங் கண்மலர்ந்து பொங்குங் களிசிறக்கப்
பாவுங் கதிர்பரப்பிப் பைய வருங்கதிரோன்
நட்ட நடுவானில் நண்ணிவெயில் விட்டெரிக்கும்
பட்டப் பகலில் பலபேர் நடமாடும்
வெட்ட வெளியில் விரிந்த நடுத்தெருவில்
முட்ட நரைத்த முதுமைப் பெருங்கிழவர்
தாங்கும் இடக்கையில் தண்டூன்றித் தந்தலைமேல்
ஓங்கும் வலக்கையில் ஓர்விளக்கை ஏந்திநின்று
முன்னே வருவோர் முகமெல்லாம் பார்த்தலுத்துப்
பின்னேயுந் தேடிஅவர் பேதலித்து நின்றிருந்தார்;
ஆண்டு வருவோர்தாம் அக்கிழவர் பாலணுகி.
'ஈண்டெதனைத் தேடி இளைத்தீரோ' என்றார்க்குத்
'தேடுகிறேன் மாந்தனைத்தான் தேடி அலைந்தலைந்து
வாடுகிறேன்' என்றுரைத்தார்; 'வெய்ய பகல்தனிலோ
கையில் விளக்கெடுத்துக் காணப் புறப்பட்டீர்?
வெய்யில் கொடுமை விளைத்த புதுமையிதோ?
ஒன்றும் புரியவிலை உம்செயலே விந்தையதாம்'
என்று பலசொல்லி எள்ளி நகைத்தார்கள்;

முட்ட—நிறைய. பாவும் கதிர் = பரவிய ஒளியை

'எள்ளி நகைப்போரே இவ்வண்ணந் தேடினுமே
உள்ளும் மனிதனைநான் ஒரிடத்துங் காண்கிலனே'
என்று விடையிறுத்தார் எல்லாந் தெரிகிழவர்;
ஒன்றுங் கதையிதனுள் உண்மைப் பொருளென்ன?
கட்டுடலுங் கைகாலும் கண்ணும் பிறவுறுப்பும்
மட்டும் உடையானை மாந்தன் எனப்புகலார்;
ஒப்பிலா நல்மனமாம் ஒருறுப்புக் கொண்டவனே
இப்புவியில் வாழ்மனிதன் என்றுரைக்கத் தக்கவனாம்;
பட்டுடையும் வானுயர்ந்த கட்டடமும் எக்காலும்
தட்டறியாச் செல்வமுடன் மற்றுமுள எப்பொருளும்
பெற்றவனை நாகரிகம் பெற்ற மனிதனெனச்
சொற்றவரைக் கண்டதிலை; துய்ய அகத்துறுப்பாம்
அன்புமுதற் பண்புகட் காளாகி நின்றானே
மன்பதையுள் போற்றும் மனிதன் எனப்படுவான்;
பண்புமனம் அற்றவரே பார்முழுதும் ஈண்டிவிட்டார்
பண்புமனம் கொண்டவரைப் பார்த்தல் அரிதாகும்
என்னுங் கருத்தை எடுத்து விளக்குவதே
முன்னங் கதையின் முழுமைப் பொருளாகும்;
தென்னாட்டு முன்னோர் திணையிரண்டு சொல்லிவைத்த
பண்பாட்டை எண்ணிப் பகுத்துணர நாம்மறந்தோம்.
மக்கள் உயர்திணையாம்; மாண்பார் உயர்ஒழுக்கம்
மிக்கமையால் அத்தகுநல் மேன்மைநிலை பெற்றார்கள்;
தேன்தமிழில் அந்தத் திணையென்னுஞ் சொல்லுக்குள்
ஆன்ற பொருள்ஒழுக்கம்; அவ்வொழுக்கம் இல்லாரேல்
மக்கள் நெடிலாகி மாக்கள் எனவாகித்
தக்க நிலையின்றித் தாழ்ந்த திணையர்வர்;

மக்கள் வடிவொன்றால் வாய்க்கா துயர்திணைதான்
மக்கள் இயல்பதுதான் மாண்பார் உயர்திணையாம்
என்னுங் கருத்தை இலக்காக்கி வாழ்ந்தோமா?
இன்னும் மனிதரெனும் பேரால் இயங்குகிறோம்:
விண்ணிற் பறக்கின்றோம் வெற்றி சிறக்கின்றோம்
எண்ணிற் பெருமைஎலாம் எண்ணில் அடங்காவே!
ஆழ்புனலில் மூழ்குகிறோம் ஆங்கெழிலா நீந்துகிறோம்
சூழ்பெருமை அத்தனையும் சொல்லுக் கடங்காவே!
என்று பறைசாற்றி எக்களித்து நிற்கின்றோம்.
நன்றுநன் றென்றாலும் நாணும் நிலையிலுளோம்;
நம்மிற் பறவையினம் நன்றே பறப்பதுண்
டிம்மி யளவும் இரும்புனலில் நீந்துவதில்
மீனிற் சிறக்கவிலை மேன்மை நமக்கேது?
வானிற் படுதோல்வி! வார்புனலில் அத்தோல்வி!
விண்ணகத்தும் நீரகத்தும் வெற்றி இலைஎனினும்
மண்ணகத்து வெற்றிஏதும் வாய்த்ததுவோ? வாயில்லை;
காட்டில் விலங்கினமுங் கண்டபடி தானடக்கும்
நாட்டில் திரிகின்ற நம்நடையும் அப்படியே;
நல்ல நடையுண்டா? நம்நடையில் செம்மையுண்டா?
இல்லை பொலிவுண்டா? ஏனோ முடமானோம்?
கற்கின்றோம் நூல்கள் கசடறவே, கற்றவணம்
நிற்கின்றோம் என்றுரைக்க நீதியுண்டா? நன்கு
நடக்காமல் நிற்கின்றோம்; நாவன்மை கொண்டோம்
அடுக்காத தீச்செயல்கள் ஆயிரமே செய்தாலும்
மூடி மறைப்பதற்கே முன்கற்ற கல்வியிலே
தேடி அலைந்து தெரிவிப்போம் சான்றுகளும்;

கற்றார், பழிக்குக் கடுகளவும் நாணவிலை;
மற்றார் அதற்கு மனங்கூசி நிற்பர்;
உரிமை உரிமைஎன்றே ஓயாமற் சொல்லி
மருவும் உரிமை மனிதர்பொதுச் சொத்தாக
எண்ணா தலைகின்றோம் ஏய்த்துத் திரிகின்றோம்
பண்ணா தனவெல்லாம் பண்ணி மகிழ்கின்றோம்;
வாழ்வின் நலமெல்லாம் வாய்க்க முயன்றிடுவோம்
தாழ்வு வருமேல் தரியோம் அதுமுறைதான்;
ஆயினுமவ் வாழ்க்கை அயலவர்க்கும் வேண்டுமன்றோ?
தீயனவே செய்ததனைத் தீய்த்துக் கரியாக்கி
மாய்ப்பதுதான் நல்லதொரு வாழ்வாமோ? அன்னவரை
ஏய்த்துப் பிழைப்பதுதான் ஈங்கினிய வாழ்வாமோ?
மாண்புயர்ந்த காதல் மலரைவிட மெல்லிதெனக்
காண்பதுதான் நம்முன்னோர் கண்டுரைத்த நல்வழியாம்;
இல்லறத்து வாழ்வில் ஒருவன் ஒருத்திஎன்ற
நல்லறத்தைச் சொல்லி நடந்தவரும் நம்முன்னோர்;
நாகரிகப் பேரால் நலமறியாப் பாழுக்கு
வேகமுடன் ஏகுகிறோம்; வீணை நரம்பதனை
மெல்ல வருடாமல் வேல்கொண்டு சாடுகிறோம்;
நல்லதொரு பூவை நசுக்கிக் கசக்கிவிட்டுச்
சொல்லரிய தேன்சுவைக்கச் சூழுகிறோம் அந்தந்தோ!
இல்லறத்தில் வாழும் இருவர் பெறுமின்பம்
ஈங்குத் தனியுடைமை; இவ்வரிய செம்மைநெறி
நீங்கிப் பொதுவுடைமை யாக்க நினைக்கின்றோம்
இன்பம் பெறவே இழிசெயல்கள் அத்துணையும்
வன்பிற் புரிந்திங்கு வாழ்கின்றோம்; நாம்மனிதர்!

நட்பைப்போல் நற்பண்பு நானிலத்துக் கண்டதிலை
அப்பப்பா அவ்விடத்தும் ஆற்றுகிறோம் வஞ்சகங்கள்;
நம்மைத் தெளிந்திருக்கும் நண்பர்க்குந் தீமைசெயல்
செம்மை நெறிஎன்றே செய்து வருகின்றோம்;
எள்ளுங் கயமை எவையுளவோ அவ்வெல்லாம்
உள்ளம் உவந்தே உயர்வாக ஆற்றும்நமை
மக்களே போல்வரென வைத்திருக்கும் இவ்வுலகம்
மக்களெனப் போற்றி மதித்து வழங்காது;
நாட்டில் பொதுத்துறைகள் நல்ல பணித்துறைகள்
வேட்டம் புரியிடம்போல் தேட்டை யடிக்கின்றோம்;
நீதி யுரைக்கும் நெடுமன்றில் பேரறத்தை
மீதி யிருக்கத்தான் விட்டோமா? நம்மாட்சி!
ஆண்டவன் கோவிலுக்குள் ஐயஓ! நாம்புகுந்து
வேண்டா வினையெல்லாம் செய்யாமல் விட்டோமா?
செய்யாத தீமையிலை செய்யா இடமில்லை
நையாமல் நைந்துமனம் நாளும் உருகுகிறேன்;
நீதிகெடும் மாந்தர்தமை நெஞ்சம் நினைந்துவிடின்
வேதனைகள் கொஞ்சமல்ல வெந்துழன்று வாடுகிறேன்;
பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலகம் எனவுரைத்த
பண்புணர்ந் தாற்றுவமேல் பாரில் உயர்ந்திடுவோம்;
ஆதலினால் பண்புயர்க அன்புயர்க என்றுசில
ஓதி முடித்தேன் உவந்து

வெம்புவான் கம்பன்.

கம்பர் விழா, திருமலைராயன்பட்டினம்.
16—4—1967

கலி வெண்பா

செந்நெல்லும் பைங்கரும்புஞ் சேர்த்து விளைவித்துப்
பொன்கொழிக்கச் செய்தமையாற் பொன்னியெனும்
பேர்கொண்டாள்;
காணும் இடமெல்லாங் காவிரித்துச் செல்லுதலால்
பேணுமொரு காவிரியாம் பேர்பூண்டாள்! நாளெல்லாம்
வற்றா வளஞ்சுரந்து வாழ்வளித்துக் காப்பதிலே
பெற்றாள் எனவுரைக்கப் பெற்றாளவ் வாரணங்(கு)
உச்சி முடியிருந் தோடிவருங் கங்கையினும்
மெச்சும் புனிதத்தால் மேம்பாடு கொண்டவளின்
கால்பட்ட மண்ணெல்லாம் கஞ்சமுறு செல்வமகள்
கால்பட்டுப் பூத்துக் களிநடனஞ் செய்நாடு
சால்பட்ட செய்யெல்லாஞ் சாலி தலைசாய்த்து
வேல்தொட்ட கண்மடவார் வெட்குதல்போற் காட்சிதரும்
வந்தார் பசிநீக்கி வாட்டந் தவிர்க்கின்ற
நந்தா வளநாடு நன்செய்ப் பெருநாடு;
நாற்று வளத்தாலே நானிலம் போற்றும்வணம்
சோற்று வளம்படைத்த சோணாட்டுப் பேரூரில்
பாட்டரசன் தான்பிறந்தான் பன்னும் புகழ்ச்சோழ
நாட்டரசன் வேத்தவையில் நண்ணித் தமிழ்வளர்த்தான்;

சால் பட்ட = ஏர்க்கால் சென்ற. கஞ்சம் = தாமரை.
சாலி = நெற்பயிர்

கூட்டரசு கொண்டிலங்கு கோமான் சடையப்பன்
காட்டியநல் லன்பால் கலைக்கோவில் ஒன்றெடுத்தான்;
நாட்டரசன் கோட்டை நகர்விடுத்துத் தென்பாண்டி
நாட்டரசன் கோட்டை நகரடைந்தான்; அப்பதியில்
கம்பன் கதைமுடித்தான் காயச் சுமைவிடுத்தான்:
நம்பன் புகழ்நிற்க நண்ணினான் கல்லறைக்குள்;
சாவேந்திப் போய்விட்ட சான்றோன், கவியுலகிற்
பாவேந்தன் என்றுரைத்த பாட்டாளி, இவ்வுலகைக்
காண நினைந்தின்று கம்பன் வருவானேல்
நாணம் மிகக்கொண்டு நம்மை நகைப்பானே!
மாந்தர் உருவுடையார் மானஞ் சிறிதுமிலார்
போந்து புரிகின்ற புன்மையெலாங் காணின்
மகிழ்வானோ? அன்றி மனமுவந்து நெஞ்சாற்
புகழ்வானோ? சற்றே புகலுங்கள் பொய்வேண்டா;
நம்பவா சொல்கின்றீர்? நம்செயலைக் கண்டவுடன்
வெம்புவான் வெம்புவான் வெம்பியே நொந்திடுவான்;
ஆயிரம்பல் லாயிரமா ஆக்கிவைத்த பாக்கடலுள்
போயிறங்கி முக்குளித்துப் புத்தம் புதுச்சுவையை
மாந்திக் களித்தோர் மதிமயங்கி அக்கடலுள்
நீந்திக் குளித்ததற்பின் நீள்கரையில் ஏறாமல்
அந்தச் சுவைமயக்கில் ஆழ்ந்து திளைத்தவராய்ச்
சொந்தக் கவிபுனைந்து சொல்லரசன் கம்பன்றன்
பாட்டுக்குள் ஏற்றிப் பாடிக் களித்தார்கள்;
கேட்டுக் கவிகளைத்தான் கேட்டுப் புலவனிவன்
வெம்பா திருப்பானோ? வெம்புவான் வெம்புவான்
அம்மா அவன்வெம்பும் வேதனைக்கோ ரெல்லையிலை:

கேட்டுக் கவிகள் — கெட்ட கவிதைகள்.

அச்சுப் பொறியில்லாக் காலம் அவன்காலம்
நச்சிப் படியெடுத்தார் நாவலன்றன் பாடல்களை
ஏட்டில் எழுதும் எழுத்தாணிப் போக்கினிலே
ஓட்டிக் கெடுத்தார்கள்; ஓதியநற் பாடல்களை
வாய்மொழியாற் சொன்னவரும் வாய்போன போக்கினிலே
போய்மகிழ்ந்தார்; பின்னர்ப் புகுந்துவிட்ட பேதங்கள்
பாட்டுக்கு நூறாய்ப் பரந்து விரிந்தனவாம்;
நாட்டுக்குள் கம்பன் நயந்து வருவானேல்
பாட்டுள் கிளைத்தெழுந்த பாடத்தைத் தன்செவியாற்
கேட்டுக் களிப்பானோ? கேளாமல் வெம்பிடுவான்;
ஆய்ந்துரைத்த தன்பாவில் யார்யாரோ கைவைத்துத்
தோய்ந்துரைத்த பாடமிது தூயதிது வென்றே
திருத்தங்கள் செய்வதையும் சிற்சிலபா கம்பன்
விருத்தங்கள் அல்லவென வெட்டிக் கழிப்பதையும்
கம்பனவன் வந்திங்குக் காண்பானேல் "இவ்வண்ணம்
வம்புகள் செய்வதற்கு வாய்த்த முறையென்ன?
இன்றெனது பாட்டில் இவர்க்கோர் உரிமையுண்டா?"
என்றியம்பி நெஞ்சம் இனைந்தன்றோ வெம்புவான்;
பாட்டுலகைக் காணப் பரிவோடு கம்பனிந்த
நாட்டகத்தே வந்தால் நலிவெய்திப் போகானோ?
பாடும் மரபறியார் பாட்டின் திறமுணரார்
கூடும் இலக்கணத்தைக் கொல்லும் வகைதெரிவார்
பாவென்ற பேராலே பாடித் தொகுத்தெடுத்து
நாவொன்று கொண்டு நவில்கின்றார்; அன்னவர்தாம்
நாட்டிற் கவிஞரென நல்லதொரு பேர்தாங்கி
ஏட்டில் எழுதியதும் ஏறுநடை போடுகின்றார்;

குற்றஞ் செறிந்தகவி கொட்டித் திரிபவரைச்
செற்றமிகக் கொண்டு செவியை அறுப்பதற்குங்
குட்டுதற்கும் வெட்டுதற்கும் கூறும் அவர்சொல்லைத்
தட்டுதற்கும் ஆளில்லை என்ற தருக்காலோ
பாட்டுலகைப் பாழ்படுத்திப் பாடித் திரிகின்றார்?
கேட்டைக் களையக் கிளர்ந்தெழுவார் இல்லைஎனில்
பாட்டுந் தமிழும் பரவும் இலக்கியமுங்
கேட்டுக் கிலக்காகிக் கீழ்நிலையிற் போய்வீழும்;
வீழுநிலை வந்து விடுமோ எனமயங்கிச்
சூழும் புகழ்க்கம்பன் துன்பத்தால் வெம்பிடுவான்;
அண்டை மொழிகள் அருமைத் தமிழ்மொழிக்குள்
ஒண்ட இடந்தந்தால் ஒலிக்கும் மரபறிந்து
சொல்லும் முறைதெரிந்து சொல்லினான் நம்கம்பன்;
புல்லுங் கவிபுனைவோர் புக்கமொழிச் சொல்லைஎலாம்
அள்ளிச் செருகி அயன்மொழியின் ஓசைதனைச்
சொல்லிக் கதைக்கின்றார் சொன்னாற் புரிவதிலை;
செம்மொழியாம் நம்மொழிக்குச் சேயாய்ப் பிறந்திருந்தும்
எம்மொழிதான் வந்தாலும் ஏத்தித் துதிக்கின்ற
பேதை மனத்தவராய்ப் பேரால் தமிழரென்பார்
தீது வரும்நிலையில் செந்தமிழைக் கண்டாலும்
ஏதும் அறியா திருக்கின்றார் பேரளவில்;
ஓதுந் தமிழின் உயர்வொன்றும் எண்ணுகிலார்;
தாய்மொழிக்குத் தன்னுரிமை தாராத வன்கொடுமைப்
பேய்நிலையைக் கண்டபினும் பேசா திருக்கின்றார்;
இத்தகுநன் மாந்தர்தமை எம்கம்பன் காணுங்கால்
"பித்தரெனத் தக்கவரைப் பிள்ளைஎனப் பெற்றாளே!

நன்றறிவு காண்கின்ற நாளிவர்க்கு வாராதோ?''
என்றெல்லாம் எண்ணி இரங்கிமனம் வெம்பிடுவான்;
எல்லா வுயிர்க்கும் பிறப்பொக்கும் என்றுணர்ந்தும்
அல்லா நெறிசென்றோம் அப்பிறப்பில் தாழ்வுயர்வும்
செல்வம் பதவியெனச் செப்பும் அவற்றுள்ளும்
பல்வகைய வேற்றுமை பண்ணிப் பிள~~வுற்றோம்~~ந்தோம்;
கொடுப்பாரும் அப்பொருளைக் கொள்வாரும் இல்லா
மிடுக்கான ஒருலகம் வேண்டும் எனவெண்ணிக்
காதையொன்று கண்டான் கனவொன்றுங் கண்டானிங்
கேதொன்றுங் காணவில்லை இன்றுவந்த நம்கம்பன்
தீது மிகக்கண்டான் தேவையிலா வேற்றுமைகள்
மோதி வரக்கண்டான் மூச்செறிந்து வெம்புகிறான்;
பெண்மைக் குயர்வுதரப் பேணி மதிப்பளிக்கக்
கண்ணுக் கிணையாக் கருதிவர எண்ணிச்
சிறையிருந்தா ளேற்றத்தைச் செப்பினான் கம்பன்
நிறைமிகுந்த பெண்டிர் நெறிபிறழ்ந்து செல்வதையும்
நாகரிகப் பேரால் நடமாடிச் சீர்குலைந்து
வேகமுடன் பாழ்நிலைக்குள் வேண்டிப் புகுவதையும்
ஆடைக் குறைப்பென் றலங்கோலஞ் செய்வதையும்
மேடைப் பொருளாகி மேல்மினுக்கித் தாழ்வதையும்
காணுங்கால் நம்கம்பன் கண்பொத்தி நின்றிடுவான்;
நாணம் எனுமொன்றை நாடே வெறுத்ததென
வேடன்கைப் புள்ளேபோல் வெம்பியே போய்விடுவான்
நாடுபுகழ்க் கம்பன் நலிந்து

பாரதி கண்ட பெண்ணுரிமை

திருச்சி வானொலி நிலையம்

14—1—1965

நாட்டுணர்வு மூட்டி நரம்பில் முறுக்கேற்றி
பாட்டுணர்வைத் தீட்டிப் படைவலிமை காட்டியவன்,
பாரதியாய்ப் பாவலனாய்ப் பார்புரக்குங் காவலனாய்ச்
சீரதிகம் கொண்டிலங்குஞ் செம்மலவன், 'இந்நாட்டை
யாரடிமை கொண்டான்?' எனக்கனன்று நோக்கியவன்
பேரறிவால் ஒருண்மை பேசுகின்றான்; 'மானிடரே!
வீட்டடிமை நீக்காமல் நாட்டடிமை போக்கவரின்
ஏட்டளவில் நிற்குமலால் எள்ளளவும் நன்மையிலை!
பெண்ணை மிதித்துவிட்டு மண்ணை மதித்தெழுந்தீர்!
கண்ணை யிழந்தபினர்க் காட்சியிலே ஏதுபயன்?
மண்ணுரிமை வேண்டுமெனில் பெண்ணுரிமை வேண்டுகநீர்
கண்ணிரண்டில் தாழ்வுயர்வு காட்டல் முறையாமோ?
பட்டங்கள் ஆள்வதுவும் சட்டங்கள் செய்வதுவும்
மட்டவிழும் கோதையர்க்கு மட்டும் விலக்காமோ?
கூர்த்த மதியுடைமை கோதையர்க்கும் உண்டிங்கே
யார்க்கும் இளைப்பில்லை எத்துறைக்கும் நேர்நிற்பர்;
பூத்தொடுக்கும் மெல்விரலால் போர்தொடுப்பர்; பூவுலகம்
ஏத்தெடுக்கச் செங்கோல் எடுத்திருப்பர் ஆமாம்;

அடுப்பிற் குழலூதும் அவ்வாயால் மூங்கில்
கொடுக்குங் குழலூதும் கொற்றம் அவர்க்குண்டு:
பாலூட்டித் தாலாட்டிப் பாட்டிசைத்த தாய்க்குலத்தை,
மாலூட்டுந் துன்பத்தை மாற்றுகின்ற பெண்ணினத்தைப்
பேணா தடிமையென்று பேசுகின்றீர்! சற்றேனும்
நாணா துரிமைபெற நாடுகிறீர் பித்துடையீர்!
பேயென்றும் நாயென்றும் பேதுரைகள் கொட்டுகிறீர்!
தாயென்றுந் தங்கையென்றுந் தக்கதுணை என்றெல்லாம்
உற்றமுறை சொல்வதற்கிங் குற்றவரார்? மாதரன்றோ?
சூற்றமெலாஞ் செய்தாலும் பற்றுடனே காப்பவரார்?
அன்னை நகிற்பாலால் ஆற்றல் மிகப்பெற்றீர்,
மின்னை நிகர்மனையின் விஞ்சுசுவைத் தேன்மொழியால்
விண்ணையுஞ் சாடிவரும் வீரமுற்றீர், என்றாலும்
பெண்ணை யிகழ்கின்றீர்! பெண்ணுக்கு முன்னேற்றம்
தாராத நாட்டில் தருமுரிமை மெய்யாகச்
சேராது; பொய்யின்று செப்பும் வரலாறே,'
'இன்றுரிமை வேண்டி எழுந்துவிட்டார் பெண்ணினத்தார்;
நன்றன்று பெண்ணுரிமை; நால்வேதம் ஒவ்வாது-
அடிமைப் பிறப்பாகும் அப்பிறவி" என்றால்
கடிதே அதைப்பொசுக்கக் காட்டுகிறான் தீப்பந்தம்;
மங்கையர்க்குச் சார்பாக மாவீரன் பாடுவதை
இங்கெடுத்துப் போற்றுவமேல் ஏற்றமுறும் நம்நாடு;
'ஞானம் உரிமைஅறம் நல்லகுடிப் பெண்மகட்குப்
பேணுங் குணமாகும்; பீடுபெறும் இக்குணங்கள்
பெற்றுள்ள மாதரார் பெற்றெடுத்த நன்மக்கள்
கற்றறிவும்; தாய்நாடு காக்குங் கடனுணர்வும்
முற்றி யிருப்பர்; முளைத்துவரும் நெற்பயிர்கள்
உற்ற நிலத்தியல்பை ஒத்திருத்தல் உண்மையன்றோ?

எஞ்சாத ஞானத்தின் எக்களிப்பும், யாவர்க்கும்
அஞ்சாத நல்வழியும், ஆண்மையுறு நன்னடையும்,
நேர்கொண்ட பார்வையொடு நேரிழையார் பெற்றுவிடின்
சீர்கொண்ட நம்நாடு செம்மை திறம்பாது;
நாற்றிசையும் ஓங்கியுயர் நாடெல்லாம் இந்நாட்டுக்
கோற்றொடியார் சென்றங்கு கூடும் புதுமைகளைக்
கொண்டுவந் தின்பங் கொழிக்கச் செயவேண்டும்;
மண்டும் புகழ்நூல்கள் வாழ்வில் உறுநுட்பம்
கற்றுத் தெளிந்துணர்ந்து கட்டுக் கதைதகர்த்துச்
சுற்றுந் துயர்துடைக்கச் சொல்லும் புதுமைப்பெண்
நாட்டுக்கு வேண்டு'மென நல்ல சுவைகூட்டும்
பாட்டுக்கு வேந்தனெனும் பாரதி சொல்லிவைத்தான்;
'பூவுலகோர் நம்நாட்டைப் போற்றிப் புகழவெனில்
பாவையர்கள் முன்னேற்றப் பாதைதனிற் சென்றிடுக'
என்னுங் கருத்தை எடுத்துரைத்தான்; அன்னவரும்
முன்னம் இருந்தகொடும் மூடப் பழக்கத்தைக்
கல்லிக் கடிந்தெறிந்து கல்வித் துறைமுதலாச்
சொல்லும் நெறியெல்லாந் தோன்றுகின்றார் முன்னேறி;
வாழ்விற் சரிபங்கு வாய்ப்பும் பெறுகின்றார்:
தாழ்வுறுதல் இல்லையவர் தாம்.

இதுவா முன்னேற்றம் ?

திருச்சி வானொலி நிலையம்,

14-1-1966,

கலி வெண்பா

முன்னேற்றம் பெற்றுவிட்டீர் மூடத் தனத்தைஎலாம்
பின்னேற்றிச் சுட்டெரித்தீர் பேருவகை கொள்கின்றேன்;
ஆனாலுந் தாய்க்குலத்தீர் அன்பால்நான் ஒன்றுரைப்பேன்
மேனாளில் செய்தவற்றை மீண்டும் நினைந்துளத்தில்
வாங்கும் பழியுணர்வால் வாட்டாதீர் ஆண்குலத்தை;
ஏங்கும் அடிமையென எண்ணி வருந்தாதீர்;
முன்னேற்றம் என்றுரைத்து மொய்குழலீர் செய்பவைதாம்
இந்நாட்டுப் பண்பாட்டை எள்ளி நகையாடும்;
கார்குழலைக்; கொவ்வைக் கனியிதழை, வண்ணஎழில்
சேர்முகத்தைக், கைவிரலைச் செய்யும் அலங்கோலம்
கண்டுவிடின் ஐயஓ கண்ணீர் பெருகிவரும்;
பண்டை எழில்சிதைக்கும் பான்மையிதா முன்னேற்றம்?
கொண்டான் தவித்திருக்கக், கொஞ்சுமொழிப் பிள்ளைகளும்
திண்டாடிக் கூவத், தெரிவையர்கள் சங்கமென்று
வீட்டை மறந்துவிட்டு, வெள்ளைப் பொடிபூசி,
ஈட்டும் பண்ச்செருக்கை எல்லார்க்கும் காட்டுதல்போல்
கையில் அசைந்தாடக் காசுப்பை தொங்கவிட்டு,
மெய்யின் எழில்காட்டி. வீதிஎலாஞ் சுற்றாதீர்;

பெண்மையைத்தான் தெய்வமென்று பேசுகின்றான்
பாரதியும்
மென்மையைத்தான் ஏன்மறந்தீர்? மேவியநல் இல்லறத்தில்
ஏற்றுந் திருவிளக்கே ஏந்திழையார் என்றுரைப்பர்
தூற்றுந் தெருவிளக்காய்த் தோன்றுவதேன்? திங்கள்முகம்
காய்ந்துலர்ந்து காண்பதுமேன்? கட்டழகு மேனியெலாம்
தேய்ந்துலர்ந்து வாடியதேன்? சிந்திப்பீர்; நாகரிகப்
பேரால் கடைச்சரக்கைப் பேணுவதோ முன்னேற்றம்?
தீராப் பெருநோயாய்த் தீப்பழக்கம் சூழ்ந்ததுவே!
மேலாடை யில்லாமல் மேனி மறைக்காமல்
நூலாடை என்றுசொலி நுண்ணிடையில் சுற்றிவிட்டு
மெய்யெல்லாங் காட்டுகிற செய்கையிதோ முன்னேற்றம்?
தையல் இனத்துதித்தீர் தாய்க்குலத்தீர் ஆய்ந்துரைப்பீர்;
நாட்டை உருவாக்கும் நல்லகுலம் நீங்களம்மா
பாட்டால் குறைசொன்ன பான்மைக்குச் சீறாதீர்:
கல்வியிலும் ஆட்சியிலும் காட்டுந் திறமையிலும்
பல்வகையாம் நுண்கலையின் பாங்கினிலும் ஓர்நிகராய்
முன்னேற்றங் கொண்டுயர்க; மொய்குழலீர் நாடுயரும்
நன்னோக்கங் கொண்டுரைத்தேன் நான்.

பெண்ணின் பெருமை

திரு. வி. க. நினைவுநாள்; தஞ்சை.
9-1-1966

எண்சீர் விருத்தம்

ஆண்மைஎனப் பெண்மைஎனப் பேசு கின்ற
ஆயிரண்டின் கூட்டுறவே உலகம் ஆகும்;
ஆண்மையின்றிப் பெண்மையிலை பெண்மை யின்றி
ஆண்மையிலை; வீரமொன்று; காதல் ஒன்று;
மாண்பமைந்த இவ்விரண்டும் உயிர்ப்பண் பாகும்;
மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இவையே வித்தாம்;
வீண்மையது மேல்கீழென் றிவற்றுட் காணல் :
வியனுலகின் இருவிழியே ஆண்மை பெண்மை.

இருவிழியுள் உயர்ந்ததென ஒன்றைப் போற்றி
இழிந்ததென மற்றொன்றைத் தாழ்த்தித் தூற்றி
வருபவரும் உளராயின் பித்தர் என்கோ?
வகைகெட்ட குறைபட்ட மதியர் என்கோ?
ஒருபொருளைக் காண்பதெனின் விழியி ரண்டும்
உறுதுணையாக் கொளலென்றே இயற்கையாகும்;
அருள்வழியில் இல்லறந்தான் இனிதி யங்க
ஆண்மையுடன் பெண்மையிரு விழிக ளாகும்.

என்கோ-என்பேனா

ஆணுயர்வா பெண்ணுயர்வா என்ற ஐயம்
ஆறறிவுங் கூரறிவுங் கொண்டோர் தம்பால்
நாணும்வகை நானிலத்தில் தோன்றக் கண்டோம்;
நலமில்லாப் புலமில்லா ஐயம் அன்றோ?
சேணுயர்ந்த வானுலகத் தேவர் தாமும்
சிவம்பெரிதா சக்திபெரி தாவென் றார்த்து
மாண்பழியச் செய்தனரேல் மண்ணில் வாழும்
மாந்தரைநாம் குறைசொல்லிப் பயனே இல்லை.

பாருலகில் [1]இவ்வையம் தோன்றி விட்டால்
பாழ்படுமே [2]இவ்வையம் என்ப தோரான்
சீருறவே தன்னலத்தை மிகுப்பான் வேண்டிச்
சிந்தித்தான் ஒருவழியை; அற்றை ஞான்றே
பேரழகுப் பெண்ணினத்தை இழித்து ரைத்தான்
பேயென்றான் நாயென்றான் மாயை என்றான்;
ஆருடைய மணிவயிற்றில் பிறந்தா னோஅவ்
வன்னையைத்தான் இவ்வண்ணம் இகழ்ந்து ரைத்தான்.

அடக்கத்தின் மறுபெயரே பெண்மை; தூய
அழகியலின் மறுபதிப்பே பெண்மை; அன்புத்
தொடக்கத்தின் பிறப்பிடமே பெண்மை; உண்மைத்
தொண்டுக்கோர் இருப்பிடமே பெண்மை; மற்றோர்
இடர்க்கிரங்கும் அருமைத்தே பெண்மை; வந்த
இன்னல்கொளும் பொறுமைத்தே பெண்மை; செல்வ
முடக்கத்தும் ஒப்புரவுப் பண்பே பெண்மை;
மொழிந்தவற்றின் கூட்டணியே பெண்மை யாகும்.

---

1. இ + ஐயம். 2. இ + வையம்

வணங்குகிற நிலைகொடுக்கும் அன்னை யாகி
வளர்காதற் கலைபடைக்கும் மனைவி யாகி,
உணங்கலிலா அன்புக்கோர் உடல்போல் நிற்கும்
உடன்வயிற்றுப் பிறப்பாகி, நெஞ்சில் ஊறும்
நுணங்கரிய பரிவுக்கே இலக்காய்த் தோன்றும்
நுண்ணிடைய மகளாகி, உலகில் நல்ல
குணங்களெலாம் வளர்வித்து மகிழ வைத்துக்
குளிர்வித்து வாழ்வதன்பேர் பெண்மை யாகும்.

அறுசுவையாம் உணவனைத்தும் ஆக்கி வைத்துப்
அலுவலுக்குச் சென்றயர்ந்த கொழுநன் மீண்டு
வருநெறியில் விழிவைத்துக் காத்து நிற்பர்;
வளர்கல்விப் பள்ளிக்குச் சென்ற பிள்ளை
குறுகுறுவென் றோடிவரும் திசையை நோக்கிக்
கூடத்தில் அமர்ந்திருப்பர்; இல்லறத்தின்
உறுபயனை வருவிருந்தைப் பார்த்திருப்பர்
ஒருபோதும் தந்நலமே கருதாப் பெண்டிர்

கண்ணுக்குப் புலனாகும் அமைதி யைத்தான்
கற்றவர்கள் பெண்மையெனக் கழறி நின்றார்;
மண்ணுக்குப் பொறையுடைமை உரிமை என்றால்
மங்கையர்க்குப் பிறகன்றோ அதற்குச் சேரும்?
எண்ணுக்குள் அடங்காத இன்ன லுற்றும்
எள்ளளவும் தளராமல் உலகைக் காக்கும்
பெண்ணுக்கு நிகராக ஒன்றுண் டோ? அப்
பிறப்பெடுக்க மாதவந்தான் வேண்டு மம்மா

முன்பிருந்த தமிழ்மாந்தர் பெண்ணி னத்தின்
முதன்மைக்கு மதிப்பளித்துப் போற்றி வந்தார்:
அன்பிருந்த காரணத்தால் ஆண்மை பெண்மை
அவ்விரண்டும் சமமென்று நினைந்து வாழ்ந்தார்;
நன்குணர்ந்த அவ்வைமுதல் மகளிர் தம்மை
நாட்டிலுயர் அரசரெலாம் மதித்து வாழ்ந்தார்;
பின்பிறந்தார் எப்படியோ பேத வித்தார்
பெண்ணினத்தை வேதனைக்குள் வீழ்த்தி விட்டார்.

கற்புக்கும் பண்புக்கும் இல்ல றத்தின்
காப்புக்கும் கண்ணகித்தாய் சான்றாய் நின்றாள்;
பொற்புக்கும் நற்கலைக்கும் தன்ன லத்தைப்
போக்குதற்கும் மாதவித்தாய் சான்றாய் நின்றாள்;
அற்புக்கும் அருளுக்கும் ஆசை எல்லாம்
அடியோடு துறந்ததற்கும் சான்றாய் இங்கு
நிற்றற்கு மேகலைபோல் யாரே உள்ளார்?
நேரிழையார் பெருமைசொல இவரே போதும்.

அன்னையொடு தந்தையையும் தெய்வ மென்றார்;
ஆண்டவனை விளித்தவரோ அம்மே அப்பா
என்னவொரு பாவுரைத்தார்; சத்தி யாகிச்
சிவமாகி என்றவொரு பாட்டும் உண்டு;
முன்னையவர் மொழிந்தவற்றை உற்று நோக்கின்
முதலிடத்தைப் பெண்மைக்கே அளித்தி ருந்தும்
பின்னையவர் ஏன்மறுத்தார்? பெண்மைக் கேனோ
பிழைபுரிந்தார்? பிறபண்பின் நுழைவோ? யாதோ?

அற்பு = அன்பு

கல்விதனைக் கலைமகளென் றுரைத்து வைத்தார்;
கடலுலகை நிலமகளென் றழைத்து வந்தார்;
பல்வகைய செல்வத்தை மலரில் ஏற்றிப்
பணிந்ததிரு மகளெண்மர் என்றார்; நாளும்
சொல்விளையும் தமிழ்மொழியைத் தாயே என்றார்;
துணைசெய்யும் நன்மைஎலாம் நல்லார் என்றார்;
எல்வளையர்க் கிவ்வண்ணம் மேன்மை தந்தும்
எப்படியோ பின்னாளிற் கீழ்மை தந்தார்.

உயிரினத்திற் கமைந்ததோர் இயற்கைப் பண்பே
உரிமைஎனச் செம்பொருளோர் உரைப்பர்; ஆனால்
பயிரினத்தில் விலங்கினத்தில் பறந்து வாழும்
பறவைமுதல் அஃறிணையில் உரிமை யாவும்
உயிரெனவே நிலைபெறுங்கால், பகுத்து ணர்ந்த
உயர்திணையில் பெண்ணுரிமை மறுத்தல் ஏனோ?
செயிர்அவர்மேல் தோன்றுவதேன்? சமமா எண்ணிச்
சேர்ந்துறைந்து வாழ்ந்தாலென்? குறைந்தா போகும்?

தமிழ்முனிவர் தாய்க்குலத்தின் பெருமை எல்லாம்
தந்துரைத்த வண்ணமொரு சிலவே சொன்னேன்;
அமுதமொழிப் பாவையர்க்கு நான றிந்த
அன்புரைகள் ஒன்றிரண்டு புகலல் வேண்டும்;
உமியளவுங் குறைசொல்லும் எண்ண மில்லை
ஒவ்வாத செயல்முறைகள் காணும் போது
குமுறுமென துளக்கருத்தைச் சொல்வ தொன்றே
கொண்டகடன்; எனக்கதுவே இயல்பும் ஆகும்.

எல்வளையர் — ஒலி பொருந்திய வளையலணிந்த பெண்டிர்
செயிர் — கோபம்; தமிழ் முனிவர் — திரு. வி. க.

திருமகள் எண்மர் = அட்டலக்குமி.

கற்றறிந்த மகளிர்சிலர் திருமணத்தைக்
  கடிந்தொதுக்கக் காண்கின்றேன்; 'கணவனுக்கோர்
உற்றடிமை ஆவதுவோ? பிள்ளைப் பேறாம்
  உறுதுயரால் சாவதுவோ? அடிமை அல்லோம்;
பெற்றவர்சொற் படிநடவோம்' என்றே ஆர்ப்பர்;
  பெண்ணினமே திருமணத்தை வெறுத்து விட்டால்
அற்றுவிடும் மாந்தரினம்; பிறப்பே இல்லை;
  அன்னைநிலைக் கஞ்சுவதோ? இயல்போ ஈது?

மண்ணுரிமை வேட்டவர்தாம் வீரங் கொண்டு
  மறப்போரைத் தொடங்கிடுவர் முறையும் ஆகும்;
பெண்ணுரிமை வேட்டெழுந்தோர் ஆண்மை யோடு
  பெரும்போரைத் தொடங்குவது முறைமை யாமோ?
கண்ணுரிமை வேட்டெழுந்தே இமைக ளோடு
  கடும்போரைத் தொடங்கிடுமேல் விளைவென் னாகும்
பெண்ணுரிமை யாதென்னில் அடிமை யின்றிப்
  பேரன்பாற் சரிநிகராய் வாழ்தல் ஆகும்

மென்மையைத்தான் பெண்மையென உலகம் பேசும்
  மெல்லியலார் இவ்வுண்மை உணர்தல் வேண்டும்;
வன்மையைத்தான் ஆண்மையென நவில்வர் மேலோர்;
  வாய்ப்பிதனால் கடமைகளும் வேறு வேறாம்;
நன்மையைத்தான் நாடுகின்ற நங்கை யர்க்கும்
  நடைமிகுந்த காளையர்க்கும் உரிமை ஒன்றாம்;
புன்மையைத்தான் விட்டொழித்துச் சமமாய் நின்று
  புத்துலகப் பயணத்தைத் தொடங்கல் நன்றாம்.

கலையுணவைச் சமைப்பதற்கு மறுத்து விட்டால்
சொல்கின்ற பெண்ணுரிமை வந்தா சேரும்?
சுவையுணரா வாழ்வுமொரு வாழ்வா? நூல்கள்
தொடுகின்ற கைகளினாற் பானை தொட்டால்
நலைவ எதுவும் நிகழ்வதில்லை; தாலாட் டுப்பா
நன்கறிந்த தாய்மார்தாம் எவரே உள்ளார்?
இவையறிந்தால் பிற்போக்காம்! நன்மை யாவும்
எடுத்தெறிந்தா முற்போக்குக் காணல் வேண்டும்?

முன்னேற்றம் என்றுசொலி முழங்கும் மாதர்
முகத்துக்குப் பொலிவுதரும் மஞ்சள் உண்டா?
மின்னேற்றம் பொலிமுகத்தில் பொடிமாப் பூசி
மீசைக்குப் போட்டியிடல் நன்றோ? சொல்வீர்!
என்னேற்றோம் இதுகாண? தாழ்ந்த கூந்தல்
எப்படியோ உயர்ந்ததம்மா; கொண்டை என்று
பன்னூற்று வகைகளிலே பாம்ப டுத்திப்
பாவையரே அழகெல்லாஞ் சிரிக்கச் செய்தீர்!

கானத்தும் குகையிடத்தும் வாழ்ந்த நாளைக்
காட்டுகிறார் முன்னேறிச் செல்லும் நல்லார்;
மானத்தைக் காக்கின்ற ஆடை தன்னில்
மதியுடையார் சிக்கனத்தை விழையார் அம்மா;
மேனிக்கும் மனத்துக்கும் மென்மை வேண்டும்
மேலாடை ஒன்றுக்கும் மென்மை வேண்டா!
மானுக்கு நிகராக வாழ்தல் ஒன்றே
மாதர்க்கு நற்பெருமை யாகும் அம்மா!

அணையா விளக்கு.

அழகப்பர் கலைக் கல்லூரி, காரைக்குடி-3
20—10—1967.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

கோடையில் வாழ்வின் குறிக்கோ ளாக
உடையோன் அழகன் ஒருதனிச் செம்மல்
திரைகட லோடித் தேடிய செல்வம்
குறைவற வார்க்கும் நறுநெய் யாகக்
கலைத்திறன் முற்றக் கைவலா ரியற்றிய
நிலைத்தநற் கூடம் நெடியதோர் தகழியா
ஏற்றிய விளக்கின் இலங்கொளி பெற்றுத்
தோற்றிய அறிவால் துலங்கிடும் மணிகாள்,
விளக்கெனும் ஒருசொல் விளக்கிடும் பொருளை
உளத்தினிற் புலப்படத் தெரிந்திடல் நன்றாம்;
இருளெனும் ஒருபகை எங்கும் பரந்து
பொருள்தெரி யாவணம் புதைத்ததை மறைத்திடும்;
தெரியாப் பொருளைத் தெள்ளிதின் நமக்குத்
தெரியச் செய்வது செவ்விய ஒளியே;
விளங்காப் பொருளை விளக்கிய ஒளியை
விளக்கென முன்னோர் விளம்பினர்; அதுதான்
உள்ளும் புறமும் ஒளிசெய் வகையால்
கொள்ளும் இருவகைக் கூறெனக் கூறுவர்;

தகழி = அகல் விளக்கு

கடல்வளை உலகிற் காரிருள் சூழ்ந்து,
புடைபடு புறத்துப் பொருள்களை மறைத்து,
நேர்படக் காணா நிலையினைத் தந்து,
சீர்கெடச் செய்யும்; செய்திடுங் காலை
இருளினை ஓட்டிப் பொருளினை விளக்கி
இருவிழி களிக்க வருமொளி ஒன்று;
மட்புலன் விளக்கி மயக்கந் தவிர்க்குங்
கட்புலன் காணுங் கதிர்விளக் கஃதாம்;
அகமெனு முலகில் அறியாப் பேரிருள்
புகுதலின் நல்லன புரியா தொளித்து,
நேர்படக் காணா நிலையினைத் தந்து,
சீர்கெடச் செய்யும்; செய்திடுங் காலை
மருளினை ஓட்டி மாண்பினை விளக்கித்
திருவுளங் களிக்க வருமொளி ஒன்றாம்;
வருமொளி அஃதுதான் வளர்ந்திலாகும்;
உட்புலன் விளக்கி உள்ளிடர் தவிர்க்கும்
மெய்ப்புல மாகிய விளக்கிஃ தாகும்;
புறவிளக் கெனவும் அகவிளக் கெனவும்
இருவகைத் தாகும் இயம்பிய விளக்கு;
விண்ணில் தோன்றி விழிக்கொளி நல்கி
மண்ணிற் படுபொருள் கண்ணிற் படும்வணம்
அரைநாள் விளக்கி வரையறை செய்யும்
குறையுடைத் தாகும் கூர்கதிர் விளக்க;
அகத்தினில் தோன்றும் அறிவெனும் விளக்கோ
மனத்தொளி நல்கும் மாண்பொருள் விளக்கும்;
வரையறை யின்றி வாழ்நாள் எல்லாம்
புரையற ஒளியினைப் போற்றி நல்கிடும்;
தண்மதி யென்னும் ஒண்கதிர் விளக்கு 1
நண்ணும் முழுமை நலியும் தேயும்;

தண்மதி = குளிர் நிலா

உண்மதி யென்னும் ஒளிவிளக் கிதன்பால்
நலனும் முழுமை நலிதலும் இல்லை
தேய்தலும் மாய்தலும் சிறிதும் இல்லை;
வாழும் நாளில் வழிவழி சிறந்து
நாளுக் வளரும் நந்தா விளக்கு;
நெய்விளக் காயினும் எவ்விளக் காயினும்
பெய்மழை தன்னால் பெருவளி மின்னால்
குறைந்தும் அணைந்தும் மறைந்திங் கொழிவன;
அகல்விளக் காயினும் அகல்விளக் காகும்;
பெரும்புய லாயினும் பேரிடி யாயினும்
வரும்பொழு திங்கே உறுதுய ரில்லா
அணையா விளக்கே அறிவெனும் விளக்கு
குறையா விளக்கே குலவுமெய் விளக்கு;
நினைத்தெழும் அறிவெனும் நேரிய விளக்கே
அனைத்துல கெங்கும் அகல்விளக் காகும்;
பொய்விளக் காகிய புறவிளக் கதனினும்
மெய்விளக் காகிய அகவிளக் கொன்றே
தலைவிளக் காகும்; தக்கோர் விழையும்
நிலைவிளக் காகும் நினைவினிற் கொள்க;
கைவிளக் கில்லான் காரிருள் நெறியிற்
செய்வதொன் றறியான், செல்வழி தெரியான்
எதிர்வரும் உருவினை இன்னதென் றுணரான்,
மிதிபடுங் கயிற்றினை மேவிய அரவெனக்
குதிபடத் தாவிக் கோவென் றலறுவான்,
எஞ்சிய சிறுமரம் எதிரிற் றோன்றிடின்
அஞ்சியும் நடுங்கியும் ஐயஓ பேயென்
றாடிய காலுடன் ஓடிட முயல்வான்,
ஓடிட முடியா துடலெலாம் வியர்ப்பான்;

உண்மதி = அறிவு

உயிர்ப்பும் அடங்கி ஒடுங்கிய தோவென
அயிர்க்கும் வகையி லமைந்து கிடப்பான்;
வழியிடை மேவும் குழியும் மேடும்
தெளிவுற அறியாது திணறுவன் கலங்கி;
ஏறியும் இறங்கியும் இடறியும் நெறிதடு
மாறியும் மயங்கியும் மனத்துய ரெய்தி,
அழிது றுற்றே அலமந் தேகுவன்.
விழியொளி பெறாற்கு விளைவன இவையாம்.
மதியொளி பெறாத்தீ மடமையிற் சென்று ஹும்
கதியொன் றறியாது கலங்குவன் இவ்வணம்;
எதிர்நாள் வருவதை இன்னதென் றுணரான்;
ஒன்றைமற் றொன்றாப் பிறழ்ந்திட வுணர்ந்து
பொன்றுவன்; ஒன்றும் புரியா தொழுகுவன்;
தீதும் நன்றுந் தெரியா திறங்கி
வேதனைக் குழியில் வீழ்ந்து மயங்குவன்;
ஆதலின் வாழ்வில் ஆய்ந்து நன்னெறி
ஈதென வுணர்ந்தே இன்ப மெய்திட,
நல்லன தீயன நாடி யறிந்து
செல்வழி நோக்கிச் சென்றிட உய்ந்திட
அறிவெனும் விளக்கினை அடைந்திடல் வேண்டும்;
உலக மாந்தர் நிலையினைநோக்கின்
விலகிய நெறியே விழைவது கண்டோம்;
அன்பும் பண்பும் ஆர்ந்துநம் மாந்தர்
இன்ப வாழ்வில் இலங்கிட விழைந்தேம்;
அவர்தாம்
துன்ப வாழ்வே துணையெனக் கொண்டு
தொடர்வது கண்டு துவண்டதெம் முளமே;
இடருறல் கண்டேம் இனைந்ததெம் மனமே;

திணைந்தது = வருந்தியது

விளக்கொன் றிருந்தும் விளங்கா மாந்தர்
கிணற்றில் வீழும் கெடுநிலை யுற்றார்:
காலைக் கதிரவன் தோன்றிய பிறகும்
நீளத் துயிலுதல் நெறியோ? முறையோ?
அறியாப் பேரிருள் அகற்றிட எழுந்தான்
நெறியால் முறையால் நீள்கதிர்ச் செல்வன்;
எழுக எழுக என்றினிப் பாடுதும்
தொழுக தொழுக சுடரெனப் பாடுதும்;
தூண்டும் விளக்கெனத் துலங்கிடும் மணிகாள்
வேண்டும் வேண்டும் விழிப்பினி வேண்டும்;
முப்பா லமைந்துள நுண்ணறி வொளியைக்
கண்போற் காக்கக் கருதும்நும் ஆசான்
தூண்டத் தூண்டத் துலங்கிடும்; ஆதலின்
தூண்டும் விளக்கெனச் சொல்லினம் நும்மை;
அத்தகு விளக்கினை அனுகிய யாமும்
ஒத்தநன் முறையால் தூண்டுதல் உரியேம்;
அயன்மொழிப் பற்றெனும் ஆரிருள் நீங்கிட,
உயர்மொழி தாய்மொழி ஒன்றே விளங்கிட;
அணையா விளக்கென ஆக்குதல் எங்கடன்
துணையாய் வருகெனத் தூண்டுதும் யாமே:
எம்மொழி யாயினும் அம்மொழிக் கடிமை
செய்ம்முறை வேண்டேல், செந்தமிழ் வேண்டி
எழுக எழுக என்றுமைத் தூண்டித்
தொழுக தொழுக சுடரென
மொழிவதே எங்கடன் முயலல்நும் கடனே.

கவிஞரின் படைப்புகள்.

- **முடியரசன் கவிதைகள்**
  தமிழக அரசின் பரிசில் பெற்ற கவிதைத் தொகுப்பு
- **காவியப்பாவை**
  இசைப்பாடல்களின் தொகுப்பு
- **கவியரங்கில் முடியரசன்**
  அரங்கேறிய கவிதைத் தொகுப்பு
- **பாடுங்குயில்**
  கட்டுப்பாட்டுள் அடங்கிய புதுமுறைக் கவிதைகள்
- **நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே**
  கீழ்மைகளை வெறுக்கும் கவிதைத் தொகுப்பு
- **மனிதனைத் தேடுகிறேன்**
  பண்பாட்டுக் குறைகடியும் கவிதைத் தொகுதி
- **பூங்கொடி**
  மொழிக்கொரு காப்பியம்
- **வீரகாவியம்**
  தமிழக அரசின் பரிசில் பெற்ற பாரசிகக் கதைக் காப்பியம்
- **ஊன்றுகோல்**
  பண்டிதமணி வாழ்க்கை வரலாற்றுக் காப்பியம்
- ? ? ?
  நாடகக் காப்பியம்

அட்டை அச்சமைப்பு :-
இராசலிங்கம் அச்சகம் ★ கருவூர்